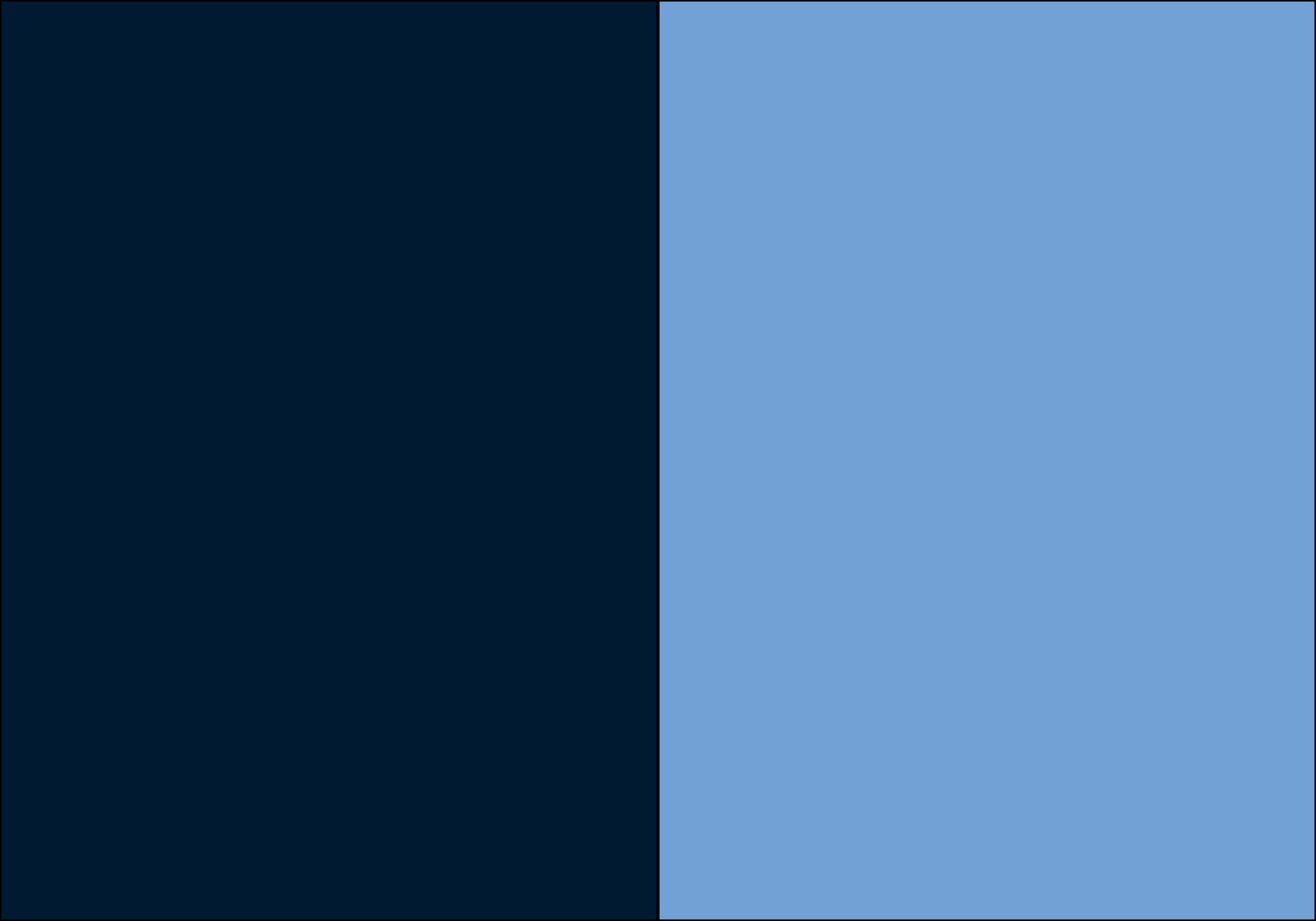

دستور کار
شهری
جدید

دستورکار
شهری
جدید

فهرست

- دستور کار شهری جدید ۹
- بیانیه کیتو درباره شهرها و سکونتگاه‌های پایدار برای همه ۱۰
- برنامه اجرایی کیتو برای دستور کار شهری جدید ۱۸

دستور کار شهری جدید

۱. ما، سران کشورها و دولت‌ها، وزیران و نمایندگان عالی‌رتبه، از تاریخ ۱۷ تا تاریخ ۲۰ اکتبر سال ۲۰۱۶ در کنفرانس سازمان ملل درباره مسکن و توسعه شهری پایدار (هیئتات ۳) در کیتو، با شرکت حکومت‌های فراملی و محلی، پارلمان‌ها، جامعه مدنی، مردم بومی و جوامع محلی، بخش خصوصی، متخصصین و شاغلین، جامعه علمی و آکادمیک، و سایر ذی‌نفعان، برای تصویب یک دستورکار شهری جدید گردهم آمده‌ایم.

۲. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ جمعیت شهری به دو برابر میزان فعلی خود رسیده، شهرنشینی را به یکی از متحول‌شونده‌ترین جریانات قرن ۲۱ تبدیل نماید. با توجه به اینکه جمعیت، فعالیت‌های اقتصادی، تعاملات اجتماعی و فرهنگی و همچنین اثرات محیطی و انسانی به شکل فزاینده‌ای در شهرها متمرکز می‌شوند، این امر چالش‌های پایداری عظیمی را در زمینه مسکن، زیرساخت، خدمات پایه، امنیت خوراک، بهداشت، آموزش، شغل‌های آبرومند، ایمنی، منابع طبیعی و دیگر موارد به‌وجود می‌آورد.

۳. پس از کنفرانس‌های سکونتگاه‌های بشر سازمان ملل در ونکوور در سال ۱۹۷۶ و استانبول در سال ۱۹۹۶، و تصویب اهداف توسعه هزاره در سال ۲۰۰۰، ما شاهد بهبودهایی در کیفیت زندگی میلیون‌ها شهرنشین، شامل زاغه‌نشینان و ساکنین سکونتگاه‌های غیررسمی بوده‌ایم. هرچند، دوام اشکال مختلف فقر، نابرابری‌های فزاینده و تخریب محیطی همچنان به عنوان موانع اصلی بر راه توسعه پایدار در سراسر جهان باقی مانده‌اند و به همراه آن، انزوای اجتماعی و اقتصادی و تبعیض فضایی اغلب واقعیت انکارناپذیر در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی هستند.

۴. ما همچنان از مواجهه با این چالش‌ها و سایر چالش‌های نوظهور دیگر بسیار فاصله داریم و لازم است از فرصت‌های شهرنشینی به عنوان یک موتور رشد باثبات و همه‌شمول اقتصادی، توسعه اجتماعی و فرهنگی، و حفاظت محیطی بهره‌برده و از ظرفیت آن برای کمک در جهت دستیابی به توسعه دگرگون‌ساز و پایدار استفاده نماییم.

۵. با پرداختن مجدد به نحوه برنامه‌ریزی، طراحی، تأمین بودجه، توسعه، حکومت و مدیریت شهری، دستورکار شهری جدید در جهت پایان بخشیدن به فقر و گرسنگی از هر نوع و در تمامی ابعادش، کاهش نابرابری‌ها، ترویج رشد باثبات، همه‌شمول و پایدار اقتصادی، تحقق برابری جنسیتی و تقویت تمامی زنان و دختران، جهت بهره‌برداری هرچه بیشتر از کمک حیاتی آنها به توسعه پایدار، ارتقاء بهداشت و سلامت بشر و همچنین ایجاد مقاومت و حفاظت از محیط‌زیست یاری خواهد نمود.

۶. ما به طور تمام و کمال دستاوردهای برجسته طی سال ۲۰۱۵، به ویژه دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار، شامل اهداف توسعه هزاره (SDGs)، و دستورکار عملی آدیس آبابا در سومین کنفرانس بین‌المللی تأمین بودجه توسعه، توافق پاریس مصوبه تحت کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در زمینه تغییرات اقلیمی (UNFCCC)، چارچوب سندای برای کاهش احتمال خطر فجایع ۲۰۳۰-۲۰۱۵، برنامه عملیاتی برای کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی برای یک دهه ۲۰۲۴-۲۰۱۴ وین،

بیانیه کیتو درباره شهرها و سکونتگاه‌های پایدار برای همه

دستاوردهای کنفرانس SAMOA برای کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه و برنامه عملیاتی استانبول برای کشورهای دارای کمترین توسعه در یک دهه ۲۰۲۰-۲۰۱۱ را مدنظر قرار داده‌ایم. همچنین بیانیه ریو پیرامون محیط‌زیست و توسعه، اجلاس جهانی توسعه پایدار، اجلاس جهانی توسعه اجتماعی، کنفرانس بین‌المللی جمعیت و برنامه عملیاتی توسعه، برنامه عملیاتی پکن و کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد و رویدادهای پس از این کنفرانس‌ها را در نظر گرفته‌ایم.

۷. همچنین با وجود اینکه اجلاس جهانی بشردوستانه در ماه می ۲۰۱۶ در استانبول توافق بین دولتی در پی نداشت، ما به آن توجه خواهیم نمود.

۸. ما کمک‌های دولت‌های ملی و همچنین کمک‌های حکومت‌های فروملی و محلی را در تعریف دستور کار شهری جدید به رسمیت شناخته، و به نشست جهانی حکومت‌های محلی و منطقه‌ای توجه داریم.

۹. این دستور کار شهری جدید بر تعهد جهانی ما به توسعه شهری پایدار به عنوان گامی مؤثر در جهت تحقق توسعه پایدار به روشی یکپارچه و هماهنگ و در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی، فروملی و محلی با مشارکت تمامی فعالین مرتبط مجدداً تأکید می‌نماید. اجرای دستور کار شهری جدید کمکی است به اجرا و محلی‌سازی دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار، به شکلی یکپارچه و برای تحقق اهداف و مقاصد توسعه هزاره (SDGs)، شامل هدف یازدهم تبدیل شهرها و سکونتگاه‌های انسانی به مکان‌هایی همه‌شمول، امن، تاب‌آور و پایدار.

۱۰. دستور کار شهری جدید فرهنگ و تنوع فرهنگی را به عنوان منابع غنی‌سازی بشر به رسمیت می‌شناسد و کمک مهمی به توسعه پایدار شهرها، سکونتگاه‌های انسانی و شهروندان به واسطه تقویت مشارکت آنها در داشتن نقش مؤثر و منحصربفرد در طرح‌های ابتکاری توسعه فراهم می‌سازد و علاوه بر آن، این امر را به رسمیت می‌شناسد که فرهنگ باید در ترویج و اجرای الگوهای پایدار جدید تولید و مصرف مدنظر قرار گیرد که به استفاده مسئولانه از منابع و مواجهه با اثرات مخرب تغییرات اقلیمی کمک خواهد نمود.

چشم‌انداز مشترک ما

۱۱. ما دارای یک چشم‌انداز از شهرهایی برای همه هستیم، که به استفاده و بهرمندی برابر شهرها و سکونتگاه‌های انسانی دلالت دارد، و بدنبال ترویج همه‌شمولی و اطمینان از این است که تمامی ساکنین، از نسل‌های حاضر و آینده، بدون هیچ‌گونه تبعیض، قادر به سکونت و ایجاد شهرها و سکونتگاه‌های عادلانه، امن، سلامت، قابل دسترس، قابل استطاعت، تاب‌آور و پایدار باشند تا کیفیت زندگی و شکوفایی را برای همگان به ارمغان آورد. ما به تلاش برخی از حکومت‌های ملی و محلی در راستای ارج نهادن به این چشم‌انداز، تحت عنوان حق بر شهر، در قوانین، بیانیه‌های سیاسی و منشورهای خود توجه می‌نماییم.

۱۲. ما به دنبال تحقق شهرها و سکونتگاه‌های انسانی هستیم که در آن تمامی افراد قادر به بهرمندی از حقوق و فرصت‌های برابر، و همچنین آزادی‌های اساسی خویش در چارچوب اهداف و قواعد منشور سازمان ملل متحد از جمله احترام تام به حقوق بین‌الملل هستند. در این راستا، دستور کار شهری جدید بر پایه بیانیه جهانی حقوق بشر، توافقنامه‌های بین‌المللی حقوق بشر، اعلامیه هزاره و نتایج اجلاس جهانی ۲۰۰۵ قرار دارد. همچنین از ابزار دیگری همچون اعلامیه حق توسعه بهره گرفته‌است.

۱۳. ما شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را مجسم می‌کنیم که:

أ. عملکرد اجتماعی خود، شامل عملکرد اجتماعی و اکولوژیک اراضی، با نگاهی به دستیابی به تحقق کامل حق سکونتگاه مناسب، به عنوان جزیی از حق استاندارد مناسب زندگی، بدون تبعیض، دسترسی همگانی به آب شرب و فاضلاب ایمن و قابل استطاعت، همچنین دسترسی برابر به تمامی کالاهای (منابع) عمومی و خدمات کیفی در حوزه‌هایی همچون امنیت خوراک و تغذیه، سلامت، زیرساخت، جابجایی و حمل‌ونقل، انرژی، کیفیت هوا، و معیشت را به تمامی به انجام می‌رسانند.

ب. مشارکتی هستند، مشارکت مدنی را ترویج می‌دهند، حسی از تعلق و تملک را در میان تمامی ساکنین خود ایجاد می‌کنند، فضاهای عمومی امن، همه‌شمول، قابل دسترس، سبز و باکیفیت و دوستدار خانواده را در اولویت قرار می‌دهند، تعاملات اجتماعی و بین نسل‌های مختلف، نودهای فرهنگی و مشارکت سیاسی را به فراخور ارتقاء می‌بخشند، و انسجام اجتماعی، همه‌شمولی و ایمنی را در جوامع کثرت‌گرا پرورش می‌دهند که در آن نیازهای همه ساکنین برآورده شده و نیازهای خاص اقشار آسیب‌پذیر مد نظر قرار می‌گیرد؛

ت. به برابری جنسیتی دست می‌یابند و به تمامی زنان و دختران به واسطه اطمینان از مشارکت کامل و مؤثر زنان و حقوق برابر آنها در تمامی زمینه‌ها و رهبری در تمامی سطوح تصمیم‌گیری و اطمینان از کار آبرومند و حق‌الزحمه برابر در کار یکسان، یا کار دارای ارزش یکسان برای تمامی زنان، همچنین جلوگیری و حذف تمامی انواع تبعیض، خشونت، و آزار

ث. چالش‌ها و فرصت‌های رشد اقتصادی باثبات، همه‌شمول و پایدار حاضر و آینده را به واسطه شهرنشینی برای تحول ساختاری، قدرت تولید بالا، فعالیت‌های ارزش افزوده، و صرفه‌جویی در منابع، بهره‌برداری از اقتصادهای محلی، توجه به کمک اقتصاد غیررسمی و در عین حال حمایت از تحول پایدار آنها به سمت اقتصاد رسمی پاسخگو هستند.

ج. عملکردهای سرزمینی خود در مرزهای اجرایی را به انجام می‌رسانند و به عنوان مراکز و هدایت‌کنندگان توسعه متعادل پایدار و یکپارچه شهری و سرزمینی در تمامی سطوح عمل می‌نمایند؛

ح. برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری پاسخگو به سن و جنسیت را برای جابجایی شهری پایدار، امن و قابل‌دسترس برای همگان و سیستم‌های صرفه‌جو در انرژی را برای مسافری و باربری ترویج می‌دهند و مردم، مکان‌ها، کالاها، خدمات و فرصت‌های اقتصادی را به شکلی مؤثر به یکدیگر مرتبط می‌سازند؛

خ. مدیریت و کاهش خطر فجایع را به تصویب و اجرا می‌رسانند، آسیب‌پذیری را کاهش می‌دهند، تاب‌آوری و پاسخگویی به خطرات طبیعی و انسان‌ساخت ایجاد نموده و کاهش تغییرات اقلیمی و تطبیق با آن را پرورش می‌دهند.

د. اکوسیستم‌ها، آب، سکونتگاه‌های طبیعی و تنوع زیستی خود را حمایت، حفاظت، بازسازی نموده و ارتقاء می‌بخشند، اثرات محیطی خود را کاهش داده و به سمت الگوهای پایدار تولید و مصرف تغییر می‌نمایند.

اصول و تعهدات ما

۱۴. برای دستیابی به چشم‌انداز خود، ما برآن شدیم تا یک دستور کار شهری جدید به تصویب رسانیم که توسط اصول مرتبط زیر هدایت می‌شود:

ا. هیچ‌کس جا نمی‌ماند، با پایان بخشیدن به فقر در تمامی ابعاد و اشکال خود، از جمله ریشه‌کن کردن فقر مطلق به‌واسطه اطمینان از حقوق و فرصت‌های برابر، تنوع اجتماعی-اقتصادی و فرهنگی، ادغام و یکپارچگی با فضای شهری، ارتقاء زیست‌پذیری، آموزش، امنیت خوراک و تغذیه، سلامت و بهداشت، از جمله به‌واسطه پایان اپیدمی‌های ایدز، سل و مالاریا، ترویج ایمنی و حذف تبعیض و تمامی اشکال خشونت؛ اطمینان از مشارکت عمومی، تأمین دسترسی امن و برابر برای همه؛ و تأمین دسترسی برابر برای همه به زیرساخت‌های فیزیکی و اجتماعی، خدمات پایه و همچنین مسکن مناسب و قابل استطاعت.

ب. اقتصادهای پایدار و همه‌شمول، به واسطه بهره‌برداری از فواید انباشتگی در شهرنشینی‌های برنامه‌ریزی شده، قدرت تولید بالا، رقابت، و نوآوری؛ ترویج اشتغال پرثمر و تمام‌وقت و کار آبرومند برای همه، اطمینان از کارآفرینی آبرومند و دسترسی برابر برای همه به منابع و فرصت‌های اقتصادی و پرثمر؛ پیشگیری از زمین‌خواری، و ترویج حق تملیک اراضی و مدیریت تحلیل رفتن شهر در جایی که لازم است.

فراخوان اقدام

۱۶. با اینکه شرایط معین شهرها با اندازه‌های مختلف، شهرستان‌ها و روستاها با یکدیگر متفاوت است، ما تأیید می‌کنیم که دستور کار شهری جدید دارای مقیاس همگانی است، مشارکتی و مردم‌محور است، از سیاره محافظت می‌نماید و چشم‌اندازی بلندمدت دارد که اولویت‌ها و اقدامات را در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی، فروملی و محلی آغاز می‌نماید که تمامی حکومت‌ها و ذی‌نفعان در هر کشور قادر به بهره‌برداری از آن به فراخور نیاز خود هستند.

۱۷. ما در جهت اجرای این دستور کار شهری جدید در درون کشورهای خود و در سطوح منطقه‌ای و جهانی تلاش خواهیم کرد و در این اثنی شرایط ملی، ظرفیت‌ها و سطوح متفاوت توسعه را در نظر گرفته، قوانین و حرفه‌های ملی و همچنین سیاست‌ها و اولویت‌ها را محترم می‌شماریم.

۱۸. ما بر اصول بیانیه ریو پیرامون محیط‌زیست و توسعه، از جمله اصول مسئولیت‌های عمومی اما متفاوت که در اصل ۷ آن آمده‌است، صحنه می‌گذاریم.

۱۹. ما اذغان داریم که در اجرای دستور کار شهری جدید، باید توجه ویژه‌ای به مواجهه با چالش‌های منحصربفرد و نوظهور توسعه شهری که تمامی کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه شامل کشورهای افریقایی، کشورهای عقب‌مانده، کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی و ایالت‌های در حال توسعه در جزایر کوچک و همچنین چالش‌های مربوط به کشورهای با درآمد متوسط مبذول گردد. همچنین توجه ویژه‌ای باید به کشورهای در حال جنگ و کشورهای تحت استعمار خارجی، کشورهای پس از جنگ، و کشورهای تحت تأثیر فجایع طبیعی و مصنوعی معطوف شود.

۲۰. ما نیاز به توجه ویژه به مواجهه با انواع مختلف تبعیض، که در میان همه متوجه زنان و دختران، کودکان و جوانان، معلولین، افراد مبتلا به ایدز، سالمندان، مردم بومی و جوامع محلی، ساکنین زاغه و سکونتگاه‌های غیررسمی، مردم بی‌خانمان، کارگران، کشاورزان و ماهیگیران خرده‌پا، پناهندگان، به وطن بازگشتگان و آوارگان داخلی، و مهاجرین فارغ از وضعیت مهاجرت آنها است را به رسمیت می‌شناسیم.

۲۱. ما تمامی حکومت‌های ملی، فروملی و محلی، و همچنین تمامی ذی‌نفعان مرتبط را در همراهی با سیاست‌ها و قوانین فرامی‌خوانیم تا به احیاء، تقویت و ایجاد مشارکت‌ها، ارتقاء هماهنگی و همکاری پرداخته، دستور کار شهری جدید را به شکلی مؤثر اجرا نموده و چشم‌انداز مشترک ما را تحقق بخشند.

۲۲. ما این دستور کار شهری جدید را به عنوان یک چشم‌انداز جمعی و یک تعهد سیاسی برای ترویج و تحقق توسعه شهری پایدار، و به عنوان یک فرصت تاریخی برای بهره‌برداری از نقش کلیدی شهرها و سکونتگاه‌های انسانی به عنوان هدایتگران توسعه پایدار در جهانی که هر روز بیشتر شهری می‌شود، تصویب می‌نماییم.

ت. پایداری محیطی، با ترویج انرژی پاک، استفاده پایدار از اراضی و منابع در توسعه شهری و همچنین حفاظت از اکوسیستم‌ها و تنوع زیستی، از جمله بکارگیری سبک‌زندگی سالم در هماهنگی با طبیعت؛ ترویج الگوهای پایدار تولید و مصرف؛ ایجاد تاب‌آوری شهری، کاهش خطر بلایا، و کاهش و تطبیق با تغییرات اقلیمی.

۱۵. ما متعهد می‌شویم در راستای یک تغییر پارادایم به سوی دستور کار شهری جدیدی اقدام نماییم که :

أ. بدون توجه به نوع برنامه‌ریزی، تأمین بودجه، توسعه، حکومت و مدیریت ما در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی، توسعه شهری و آمایش سرزمین پایدار را به عنوان ضرورتی برای دستیابی به توسعه و شکوفایی پایدار برای همه به رسمیت خواهد شناخت؛

ب. نقش هدایتگر حکومت‌های ملی، به فراخور، در تعریف و اجرای سیاست‌ها و قوانین شهری همه‌شمول و مؤثر برای توسعه شهری پایدار را به شکلی شفاف و قابل اعتماد رسمیت خواهد شناخت؛ و همچنین کمک‌های حکومت‌های فروملی و محلی و همچنین جامعه مدنی و سایر ذی‌نفعان مرتبط که از اهمیتی برابر برخوردار است؛

ت. رویکردهای پایدار، مردم‌محور، پاسخگو به جنسیت و سن، و یکپارچه در زمینه توسعه شهری و آمایش سرزمین را به واسطه اجرای سیاست‌ها، راهبردها، ظرفیت‌سازی و اقدام در تمامی سطوح اتخاذ خواهند نمود که بر پایه هدایتگرهای اصلی تحول شامل موارد زیر است:

أ. توسعه و اجرای سیاست‌های شهری در سطح مناسب از جمله در شراکت‌های محلی-ملی و چندجانبه، ایجاد نظام‌های یکپارچه شهرها و سکونتگاه‌های انسانی، ترویج همکاری بین تمامی رده‌های حکومتی برای قادر ساختن آنها در دستیابی به توسعه شهری یکپارچه پایدار؛

آ. تقویت حکومت شهری، با نهادهای و مکانیزم‌های سالم که ذی‌نفعان شهری را شامل شده و تقویت می‌نمایند، همچنین کنترل و توازن‌های مناسب، ایجاد قابلیت پیش‌بینی و انسجام در برنامه‌های توسعه شهری برای توانمندسازی همه‌شمولی، رشد باثبات، همه‌شمول و پایدار اقتصادی و حفاظت از محیط‌زیست؛

آ. احیاء برنامه‌ریزی شهری و آمایش سرزمین و طراحی بلندمدت و یکپارچه برای بهینه‌سازی بُعد فضایی فرم شهر و ارائه نتایج مثبت شهرنشینی؛

آ. حمایت از چارچوب‌های مالی و ابزارهای مؤثر، نوآورانه و پایدار و بدین‌روی توانمندسازی بودجه شهری و نظام‌های مالی محلی مستحکم در راستای ایجاد، حفظ و تقسیم ارزش ایجاد شده توسط توسعه شهری پایدار به شکلی همه‌شمول.

۲۳. ما برآنیم تا دستورکار شهری جدید را به عنوان ابزاری کلیدی برای حکومت‌های ملی، فروملی و محلی و تمامی ذی‌نفعان مرتبط برای دستیابی به توسعه شهری پایدار به اجرا گذاریم.

تعهدات متحول‌ساز برای توسعه شهری پایدار

۲۴. برای بهره‌گیری هرچه بیشتر از ظرفیت‌های توسعه شهری پایدار، ما تعهدات متحول‌ساز زیر را به واسطه‌ی یک تغییر پارادایم ایجاد می‌نماییم که برپایه ابعاد یکپارچه و تفکیک‌ناپذیر توسعه پایدار قرار دارد: اجتماعی، اقتصادی، و محیطی.

توسعه شهری پایدار برای همه‌شمولی اجتماعی و پایان‌بخشیدن به فقر

۲۵. ما این امر را به رسمیت می‌شناسیم که ریشه‌کن کردن فقر در تمامی اشکال و ابعادش -شامل فقر مطلق- بزرگترین چالش جهانی است و جزیی لاینفک از توسعه پایدار به‌شمار می‌آید. همچنین آگاهییم که نابرابری فزاینده و دوام انواع اشکال فقر، از جمله تعداد درحال افزایش ساکنین زاغه و سکونتگاه‌های غیررسمی بر هر دو دسته کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه اثرگذار است و ساختار فضایی، قابلیت دسترسی، و طراحی فضای شهری، همچنین تأمین زیرساخت و خدمات پایه در همراهی با سیاست‌های توسعه می‌توانند انسجام، همه‌شمولی و برابری اجتماعی را ترویج داده یا مانع آن شوند.

۲۶. ما به توسعه شهری و حومه‌ای متعهد می‌شویم که مردم‌محور است، از سیاره محافظت می‌نماید، پاسخگو به جنسیت و سن، و تحقق تمامی حقوق بشر و آزادی‌های اساسی است، زندگی جمعی را تسهیل نموده، تمامی انواع تبعیض و خشونت را پایان می‌بخشد، و تمامی افراد و جوامع را توانمند می‌سازد و مشارکت تمام و کمال و بامعنای آنها را تضمین می‌کند. علاوه براین، ما متعهد می‌شویم تا فرهنگ و احترام به تنوع [فرهنگی]، و برابری را به عنوان عناصر کلیدی در انسان‌محور نمودن شهرهای خود و سکونتگاه‌های انسانی ترویج دهیم.

۲۷. ما بر تعهد خود به اینکه هیچ‌کس جا نخواهد ماند مجدداً تأکید نموده و متعهد می‌شویم فرصت‌ها و فواید برابری که می‌تواند با توسعه شهرنشینی همراه باشد را ترویج داده، تمامی ساکنین را، چه ساکن در سکونتگاه‌های رسمی و چه غیررسمی قادرسازیم تا زندگی‌های آبرومند، مناسب و رضایت‌بخشی را تجربه نموده و بالاترین ظرفیت انسانی خود را محقق سازند.

۲۸. ما متعهد می‌شویم از احترام کامل برای حقوق بشر و رفتار انسانی با پناهندگان، آوارگان داخلی و مهاجرین -صرف‌نظر از وضعیت مهاجرت آنها- اطمینان حاصل نموده و از کشورهای پذیرنده آنها در فضای همکاری بین‌المللی و با در نظر گرفتن شرایط ملی پشتیبانی نماییم، با آگاهی از اینکه هر چند حرکت جمعیت‌های بزرگ به شهرهای بزرگ و کوچک چالش‌های متنوعی را دربردارد، اما همچنین می‌تواند کمک‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگ قابل توجهی را به زندگی شهری نماید. ما در ادامه متعهد می‌شویم تا هم‌افزایی بین مهاجرت بین‌المللی و توسعه را در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی، فروملی و محلی از طریق کسب اطمینان از مهاجرت امن، منظم و قاعده‌مند بواسطه سیاست‌های برنامه‌ریزی و مدیریت شده تقویت نماییم و از مقامات محلی در پایه‌ریزی چارچوب‌هایی پشتیبانی نماییم که کمک مثبت مهاجرین به شهرهای پذیرنده و ارتباطات مستحکم شهری-روستایی را تقویت می‌نمایند.

برنامه اجرایی کینو برای دستور کار شهری جدید

۲۹. ما متعهد می‌نماییم تا نقش هماهنگ‌کننده حکومت‌های ملی، فروملی و محلی را چنان که شایسته است و همکاری آنها با سایر نهادهای عمومی و سازمان‌های غیردولتی در تهیه خدمات اجتماعی و پایه برای همگان، از جمله تولید سرمایه‌گذاری در جوامعی که بیش‌ازهمه نسبت به بلایای ناشی از بحران انسانی مکرر و طولانی آسیب‌پذیرند تقویت نماییم. ما همچنین متعهد می‌شویم تا در همکاری با جوامع محلی و حکومت‌های محلی برای شناسایی فرصت‌هایی برای مشارکت و توسعه‌ی راه‌حل‌های محلی، بادوام و آبرومند، خدمات مناسب، مسکن و فرصت‌ها برای کار آبرومند و پرثمر را برای افراد تحت بحران در محیط‌های شهری ترویج داده و درعین‌حال اطمینان حاصل نماییم که کمک به سوی افراد تحت‌تأثیر قرارگرفته و جوامع پذیرنده آنها نیز برای جلوگیری از عقب‌گرد توسعه در آنها هدایت می‌شود.

۳۰. ما نیاز حکومت‌ها و جامعه مدنی به پشتیبانی بیشتر و مداوم از خدمات تاب‌آور شهری در زمان جنگ مسلحانه را به رسمیت می‌شناسیم؛ و همچنین نیاز به تأکید مجدد بر احترام تام به قوانین انسان‌دوستانه بین‌المللی.

۳۱. ما متعهد می‌شویم سیاست‌های ملی، فروملی و محلی مسکن را ترویج دهیم که از تحقق مترقی حق مسکن مناسب برای همه به عنوان بخشی از حق استاندارد مناسب زندگی پشتیبانی می‌کنند و تمامی انواع تبعیض و خشونت را مورد هدف قرار داده، از تخلیه ناگهانی بی‌قاعده [مسکن] جلوگیری می‌کنند و بر نیازهای افراد بی‌خانمان، افراد دارای وضعیت آسیب‌پذیر، اقشار کم‌درآمد و معلولین تمرکز دارند و درعین‌حال مشارکت و دخالت جوامع و ذی‌نفعان مرتبط را در اجرای این سیاست‌ها دربردارند که ازجمله باتوجه به قوانین و استانداردهای ملی شامل پشتیبانی از تولید اجتماعی سکونتگاه نیز می‌شود.

۳۲. ما متعهد می‌شویم توسعه‌ی سیاست‌های یکپارچه و پاسخگو به جنسیت و سن در مسکن و رویکردهایی در تمامی بخش‌ها، به ویژه بخش‌های اشتغال، آموزش، بهداشت، و یکپارچگی اجتماعی، و در تمامی رده‌های دولتی که دربرگیرنده عرضه مسکن مناسب، قابل‌استطاعت، قابل‌دسترس، صرفه‌جو در انرژی، ایمن، تاب‌آور، به‌هم مرتبط، و با جانمایی مناسب هستند و توجه ویژه‌ای به فاکتور مجاورت و تقویت رابطه فضایی با باقی بافت شهری و مناطق عملکردی پیرامونی دارند را ترویج دهیم.

۳۳. ما متعهد می‌شویم تأمین انواعی از گزینه‌های مسکن مناسب را که امن، قابل‌استطاعت، و قابل‌دسترس برای اعضای گروه‌های مختلف درآمدی اجتماع هستند را به جریان انداخته، درعین‌حال ادغام یکپارچه اجتماعی-اقتصادی و فرهنگی جوامع حاشیه‌نشین، افراد بی‌خانمان، و اقشار آسیب‌پذیر را درنظرداشته و مانع تبعیض شویم. ما گام‌های مثبتی در زمینه بهبود شرایط افراد بی‌خانمان برخواهیم داشت که با چشم‌انداز تسهیل مشارکت کامل آنها در جامعه و پیشگیری و حذف بی‌خانمانی، و همچنین مبارزه و حذف جرم‌انگاری آن همراه خواهدبود.

۳۴. ما متعهد می‌شویم دسترسی برابر و قابل‌استطاعت را به زیرساخت پایه فیزیکی و اجتماعی پایدار برای همه، بدون تبعیض، شامل اراضی دارای خدمات، مسکن، انرژی مدرن و تجدیدپذیر، آب شرب و فاضلاب ایمن، خوراک ایمن، مغذی و کافی، دفع زباله، جابجایی پایدار، تنظیم خانواده و خدمات

بهداشت و درمان، آموزش، فرهنگ، فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات ترویج دهیم. علاوه‌برآن متعهد می‌شویم اطمینان حاصل‌نماییم که این خدمات به حقوق زنان، کودکان و جوانان، سالمندان، معلولین، مهاجرین، اقوام بومی و جوامع مدنی به فراخور نیاز و سایر اقشار آسیب‌پذیر پاسخگو باشند. در این زمینه، ما حذف موانع قانونی، نهادی، اجتماعی-اقتصادی یا فیزیکی را تشویق می‌نماییم.

۳۵. ما متعهد می‌شویم که در رده حکومتی مناسب، ازجمله حکومت فروملی و محلی، حق تملیک اراضی برای همه را با توجه به انواع کثیر تصرف اراضی ترویج داده و راه‌حل‌های هدفمند و پاسخگو به سن، جنسیت و محیط‌زیست را در طیف حقوق اراضی و املاک، با توجهی ویژه به حق تملیک اراضی برای زنان به عنوان عاملی مهم در توانبخشی به آنان، ازجمله به‌واسطه نظام‌های مدیریتی مؤثر گسترش دهیم.

۳۶. ما متعهد می‌شویم اقدامات مناسب در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی ترویج دهیم که دسترسی را برای معلولین، بر پایه‌ای برابر با دیگران، در محیط فیزیکی شهرها، به‌ویژه در فضاهای عمومی، حمل‌ونقل عمومی، مسکن، تسهیلات آموزشی و بهداشتی، و در اطلاعات و ارتباطات عمومی، شامل سیستم‌ها و فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، و در سایر تسهیلات و خدمات عرضه‌شده یا رایگان برای عموم، چه در شهر و چه در روستا تسهیل می‌کنند.

۳۷. ما متعهد می‌شویم فضاهای عمومی امن، همه‌شمول، قابل‌دستری، سبز و باکیفیت، شامل خیابان‌ها، پیاده‌روها، خطوط دوچرخه‌سواری، میداين، مناطق ساحلی، باغ‌ها و پارک‌ها را ترویج دهیم که مناطق چندمنظوره برای تعامل اجتماعی و همه‌شمولی، سلامت و رفاه انسانی، تبادل اقتصادی، نمود و گفتگوی فرهنگی بین دامن‌های وسیعی از افراد و فرهنگ‌ها بوده و با هدف کسب اطمینان از توسعه‌ی بشر، ساخت جوامع آرام، همه‌شمول و مشارکتی، و همچنین ترویج زندگی جمعی، ارتباط و همه‌شمولی اجتماعی طراحی و مدیریت می‌شوند.

۳۸. ما متعهد می‌شویم به شکلی پایدار از میراث طبیعی و فرهنگی در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی بهره‌بریم، به شکلی که شایسته است، چه ملموس و چه غیرملموس، بواسطه سیاست‌های یکپارچه شهری و سرزمینی و سرمایه‌گذاری مناسب در سطوح ملی، فروملی و محلی، برای حفاظت و ارتقاء زیرساخت‌ها و سایت‌های فرهنگی، موزه‌ها، فرهنگ‌ها و زبان‌های بومی، همچنین دانش سنتی و هنرها، و برجسته‌ساختن نقشی که این عوامل در احیا و توانبخشی مناطق شهری دارند و به عنوان راهی برای تقویت مشارکت اجتماعی و تمرین شهروندی.

۳۹. ما متعهد می‌شویم محیطی ایمن، سلامت، همه‌شمول و امن در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی برای همه ترویج دهیم که در آن زندگی و کارنموده و بدون ترس از خشونت و تهدید در زندگی شهری مشارکت نمایند؛ باتوجه به این امر که زنان و دختران، کودکان و جوانان و اقشار آسیب‌پذیر اغلب به شکل ویژه تحت‌تأثیر قرارخواهندگرفت. ما همچنین در جهت حذف فعالیت‌های خطرناک علیه زنان و دختران، ازجمله ازدواج کودکان، ازدواج زودهنگام و اجباری و ناقص‌سازی جنسی زنان اقدام خواهیم نمود

۴۰. ما متعهد می‌شویم تنوع را در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی با آغوش‌باز بپذیریم، برای تقویت انسجام اجتماعی، گفتگو و درک متقابل بین فرهنگی، صبوری، احترام متقابل، برابری جنسیتی، نوآوری، همه‌شمولی، هویت و امنیت، و آبروی همه مردم، همچنین پرورش زیست‌پذیری و اقتصاد شهری زنده و پویا. ما همچنین گام‌هایی برمی‌داریم در جهت اطمینان از اینکه نهادهای محلی ما کثرت‌گرایی و همزیستی مسالمت‌آمیز در جوامع ناهمگون و چندفرهنگی را ترویج می‌دهند.

۴۱. ما متعهد می‌شویم مکانیزم‌های نهادی، سیاسی، قانونی و مالی را در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی به‌منظور گسترش عرصه‌های همه‌شمول ترویج دهیم، همگام با سیاست‌های ملی که مشارکت معنادار در تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی و فرآیندهای پس‌از آن برای همه، و همچنین مشارکت مدنی و همیاری در تدارک و تولید را به‌مراه دارند.

۴۲. ما از حکومت‌های فروملی و محلی در راستای انجام نقش محوری خود در تقویت نقطه تقابل تمامی ذی‌نفعان مرتبط، و ارائه فرصت‌هایی برای گفتگو از جمله رویکردهای پاسخگو به سن و جنسیت، و با توجه ویژه به کمک‌های بالقوه از طرف تمامی اجزای جامعه، از جمله زنان و مردان، کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، پناهندگان و آوارگان داخلی و مهاجران - صرف‌نظر از وضعیت مهاجرت - و بدون تبعیض نژادی، مذهبی، اخلاقی یا وضعیت اجتماعی - اقتصادی به شکلی که شایسته است پشتیبانی می‌نماییم.

شکوفایی و فرصت‌های شهری پایدار و همه‌شمول برای همه

۴۳. ما این امر را به رسمیت می‌شناسیم که رشد اقتصادی بایات، همه‌شمول و پایدار، با اشتغال تمام‌وقت پرثمر و کار آبرومند برای همه، عنصر کلیدی از توسعه شهری و آمایش سرزمینی پایدار است، و اینکه شهرها و سکونتگاه‌های انسانی باید مکان‌هایی از فرصت‌های برابر باشند که به مردم اجازه می‌دهد زندگی‌های سالم، پرثمر، شکوفا و کامل را داشته‌باشند.

۴۴. ما این امر را به رسمیت می‌شناسیم که فرم شهری، زیرساخت و طراحی ساختمان‌ها به‌واسطه فواید صرفه‌جویی به مقیاس، و ایجاد کارآمدی در مصرف انرژی، انرژری تجدیدپذیر، تاب‌آوری، قدرت‌تولید، حفاظت محیط‌زیست و رشد پایدار در اقتصاد شهری، جزو بزرگترین هدایت‌گران صرفه‌جویی در هزینه‌ها و منابع به‌شمار می‌آیند.

۴۵. ما متعهد می‌شویم اقتصادهای پویا و زنده و همه‌شمول شهری را گسترش دهیم که برپایه ظرفیت‌های بومی، مزایای رقابتی، میراث فرهنگی و منابع محلی، و همچنین زیرساخت تاب‌آور و صرفه‌جو در انرژی نباشد است و توسعه صنعتی همه‌شمول و پایدار، و الگوهای پایدار تولید و مصرف را ترویج داده و محیطی توانمندساز برای تجارت و نوآوری و همچنین معیشت‌ها پدید می‌آورد.

۴۶. ما متعهد می‌شویم نقش مسکن و تأمین مالی مسکن به شکلی پایدار و قابل استطاعت، شامل تولید سکونتگاه اجتماعی را در توسعه اقتصادی ارتقاء دهیم و همچنین کمک این بخش را در تحریک قدرت تولید در سایر بخش‌های اقتصادی؛ با آگاهی از اینکه مسکن ایجاد سرمایه، درآمد، تولید اشتغال، و پس‌اندازها را ارتقاء می‌بخشد و می‌تواند به هدایت تحول اقتصادی پایدار و همه‌شمول در سطوح ملی، فروملی و محلی کمک نماید.

۴۷. ما از حکومت‌های فروملی و محلی در راستای انجام نقش محوری خود در تقویت نقطه تقابل تمامی ذی‌نفعان مرتبط، و ارائه فرصت‌هایی برای گفتگو از جمله رویکردهای پاسخگو به سن و جنسیت، و با توجه ویژه به کمک‌های بالقوه از طرف تمامی اجزای جامعه، از جمله زنان و مردان، کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، پناهندگان و آوارگان داخلی و مهاجران - صرف‌نظر از وضعیت مهاجرت - و بدون تبعیض نژادی، مذهبی، اخلاقی یا وضعیت اجتماعی - اقتصادی به شکلی که شایسته است پشتیبانی می‌نماییم.

شکوفایی و فرصت‌های شهری پایدار و همه‌شمول برای همه

۴۸. ما این امر را به رسمیت می‌شناسیم که رشد اقتصادی بایات، همه‌شمول و پایدار، با اشتغال تمام‌وقت پرثمر و کار آبرومند برای همه، عنصر کلیدی از توسعه شهری و آمایش سرزمینی پایدار است، و اینکه شهرها و سکونتگاه‌های انسانی باید مکان‌هایی از فرصت‌های برابر باشند که به مردم اجازه می‌دهد زندگی‌های سالم، پرثمر، شکوفا و کامل را داشته‌باشند.

۴۹. ما این امر را به رسمیت می‌شناسیم که فرم شهری، زیرساخت و طراحی ساختمان‌ها به‌واسطه فواید صرفه‌جویی به مقیاس، و ایجاد کارآمدی در مصرف انرژی، انرژری تجدیدپذیر، تاب‌آوری، قدرت‌تولید، حفاظت محیط‌زیست و رشد پایدار در اقتصاد شهری، جزو بزرگترین هدایت‌گران صرفه‌جویی در هزینه‌ها و منابع به‌شمار می‌آیند.

۵۰. ما متعهد می‌شویم اقتصادهای پویا و زنده و همه‌شمول شهری را گسترش دهیم که برپایه ظرفیت‌های بومی، مزایای رقابتی، میراث فرهنگی و منابع محلی، و همچنین زیرساخت تاب‌آور و صرفه‌جو در انرژی نباشد است و توسعه صنعتی همه‌شمول و پایدار، و الگوهای پایدار تولید و مصرف را ترویج داده و محیطی توانمندساز برای تجارت و نوآوری و همچنین معیشت‌ها پدید می‌آورد.

۵۱. ما متعهد می‌شویم نقش مسکن و تأمین مالی مسکن به شکلی پایدار و قابل استطاعت، شامل تولید سکونتگاه اجتماعی را در توسعه اقتصادی ارتقاء دهیم و همچنین کمک این بخش را در تحریک قدرت تولید در سایر بخش‌های اقتصادی؛ با آگاهی از اینکه مسکن ایجاد سرمایه، درآمد، تولید اشتغال، و پس‌اندازها را ارتقاء می‌بخشد و می‌تواند به هدایت تحول اقتصادی پایدار و همه‌شمول در سطوح ملی، فروملی و محلی کمک نماید.

۵۲. جلوگیری از گسترش (خزش) شهر و حاشیه‌نشینی در نظر بگیرند.

۵۳. ما متعهد می‌شویم فضاهای شهری امن، همه‌شمول، قابل دسترس، سبز و باکیفیت را به عنوان هدایت‌گران توسعه اقتصادی و اجتماعی ترویج دهیم، و به شکلی پایدار از ظرفیت بالقوه آنها در تولید ارزش افزوده اجتماعی و اقتصادی، از جمله ارزش ملک بهره‌گیریم و همچنین تجارت، سرمایه‌گذاری های عمومی و خصوصی و فرصت‌های معیشت برای همه را تسهیل نماییم.

۵۴. ما متعهد می‌شویم به تولید و استفاده از انرژی تجدیدپذیر و قابل استطاعت، و زیرساخت و خدمات حمل‌ونقل پایدار و کارآمد در جای ممکن، و دستیابی به مزایای پیوستگی و کاهش هزینه‌های مالی، محیطی، و سلامت عمومی ناشی از جایجایی ناکارآمد، ازدحام، آلودگی هوا، اثر جزیره گرمایی شهری، و صدای مزاحم. همچنین متعهد می‌شویم توجه ویژه‌ای به نیازهای تمامی مردم در زمینه انرژی و حمل‌ونقل، به ویژه فقیران و ساکنین سکونتگاه‌های غیررسمی مبذول داریم. ما همچنین توجه داریم که کاهش در هزینه‌های انرژی تجدیدپذیر ابزاری مؤثر برای کاهش هزینه‌های تأمین انرژی به دست می‌دهد.

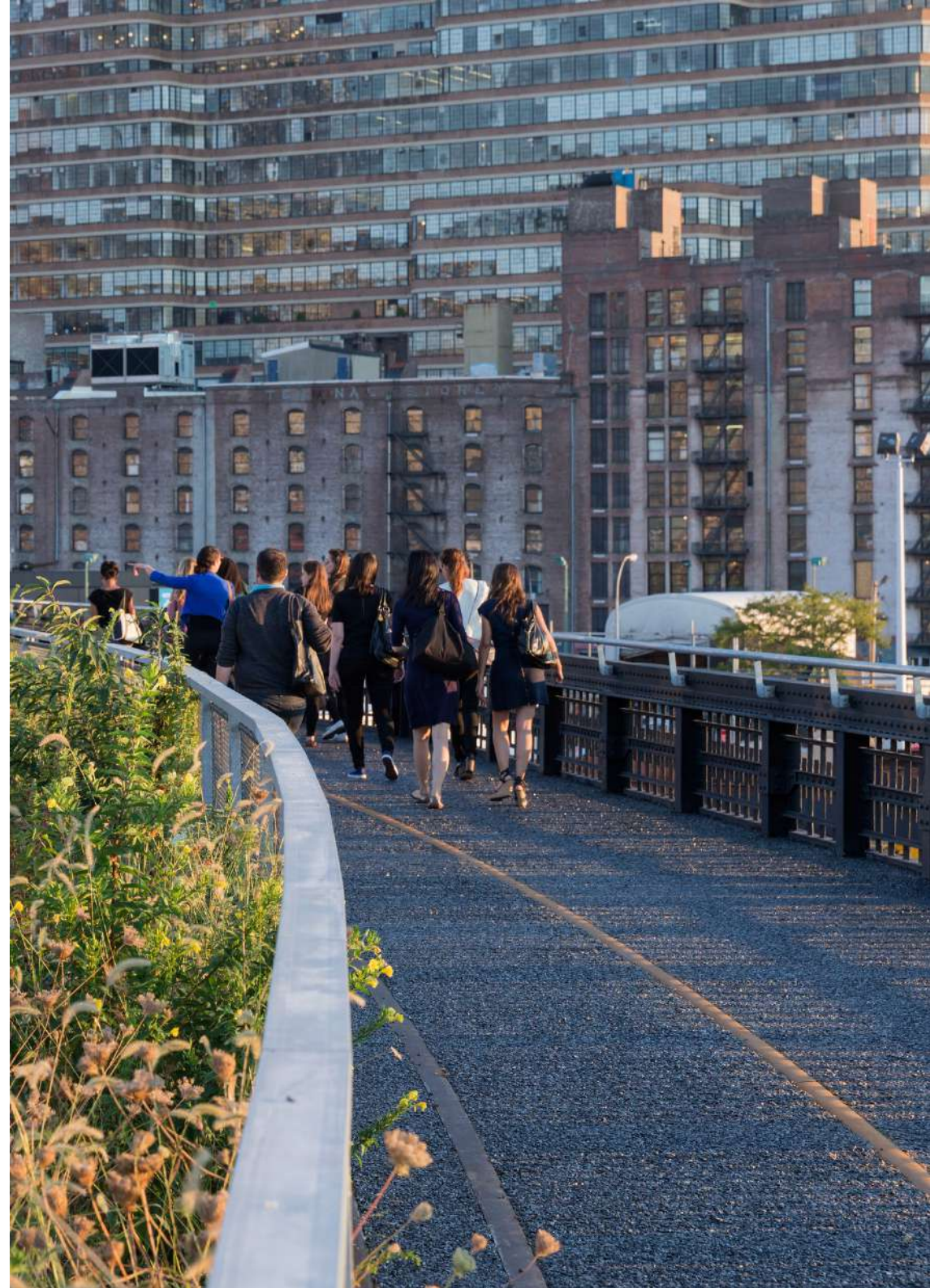
۵۵. ما متعهد می‌شویم به پرورش جوامع سلامت از طریق ترویج دسترسی به خدمات عمومی کافی، همه‌شمول و باکیفیت، محیطی پاکیزه که رهنمودهای کیفیت هوا از جمله آنهایی که از طرف سازمان جهانی بهداشت (WHO) معرفی شده‌اند، تسهیلات و زیرساخت‌های اجتماعی همچون خدمات بهداشتی درمانی از جمله دسترسی همگانی به خدمات بهداشتی درمانی جنسی و تولیدمثل برای کاهش مرگ‌ومیر مادران و نوزادان را در نظر می‌گیرد.

۵۶. ما متعهد می‌شویم ثمربخشی اقتصادی را بنحوی که شایسته است با عرضه‌ی فرصت‌های کسب درآمد، دانش، مهارت‌ها و تسهیلات آموزشی به نیروی کار افزایش دهیم که موجب ایجاد یک اقتصاد شهری خلاق و رقابتی می‌شود. همچنین متعهد می‌شویم ثمربخشی اقتصادی را به‌واسطه ترویج اشتغال تمام‌وقت و پرتیر، کار آبرومند، و فرصت‌های معیشتی در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی افزایش دهیم.

۵۷. ما متعهد می‌شویم بنحوی که شایسته است، اشتغال تمام‌وقت و پرتیر، کار آبرومند برای همه و فرصت‌های معیشتی در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را با توجه ویژه به نیازها و ظرفیت بالقوه زنان، جوانان، معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، پناهندگان و آوارگان داخلی، و مهاجرین، به‌ویژه فقیرترین‌ها و اقشار آسیب‌پذیر ترویج دهیم؛ و همچنین دسترسی خالی از تبعیض را به فرصت‌های کسب درآمد قانونی رواج دهیم.

۵۸. ما متعهد می‌شویم به ترویج یک محیط تجارت توانمندساز، عادلانه و مسئولانه، بر مبنای اصول پایداری محیطی و شکوفایی همه‌شمول، که سرمایه‌گذاری‌ها، نوآوری‌ها و کارآفرینی را ارتقاء می‌بخشند. همچنین متعهد می‌شویم با چالش‌های گریبانگیر جوامع تجارت محلی به‌واسطه حمایت از تجارت‌ها و تعاونی‌های خرد، کوچک و متوسط در زنجیره ارزش، به‌ویژه تجارت‌ها و شرکت‌های موجود در اقتصاد اجتماعی و همبستگی، مشغول به فعالیت چه در اقتصاد رسمی و چه غیررسمی مواجه شویم.

۵۹. ما متعهد می‌شویم کمک‌های فقیران مشغول به کار در اقتصاد غیررسمی، به‌ویژه زنان، را با توجه به شرایط ملی موجود به رسمیت شناسیم، از جمله کارگران بدون حقوق خانگی یا مهاجر در اقتصادهای شهری. معیشت، شرایط کار و امنیت درآمد آنها، حمایت قانونی و اجتماعی، دسترسی به مهارت‌ها، دارایی‌ها و سایر خدمات پشتیبانی، و نمایندگی و نحوه رساندن صدای آنها [به مسئولین] باید بهبود یابد. انتقال کارگران و واحدهای اقتصادی به اقتصاد رسمی با اتخاذ یک رویکرد متعادل، با ترکیب مشوق‌ها و اقدامات انطباقی و درعین حال ترویج حفظ و بهبود معیشت‌های موجود گسترش خواهد یافت.

۶۰. ما متعهد می‌شویم اقتصادهای شهری را به‌واسطه بخش‌های با ارزش افزوده بالا، ترویج تنوع‌بخشی، روزرسانی فناوری، تحقیق، و نوآوری، از جمله خلق مشاغل باکیفیت، آبرومند و پرمهر برای مثال بواسطه ترویج صنایع فرهنگی و خلاقانه، گردشگری پایدار، هنرهای نمایشی، و فعالیت‌های حفظ میراث- در انتقال به قدرت تولید بیشتر حفظ و حمایت نماییم.

۶۱. ما متعهد می‌شویم در جای ممکن از سود جمعیتی بهره‌برداری نموده، و دسترسی جوانان به آموزش، گسترش مهارت و اشتغال را برای دستیابی به قدرت‌تولید بیشتر و شکوفایی مشترک در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی ترویج‌نماییم. دختران و پسران، زنان و مردان جوان، عوامل کلیدی تغییر به سوی ایجاد یک آینده بهتر هستند و در صورتیکه قدرت یابند، ظرفیت قابل‌توجهی برای رایزنی از طرف خود و جوامع خود دارند. کسب اطمینان از مشارکت معنادار آنها برای اجرای دستور کار شهری جدید ضروری خواهد بود.

۶۲. ما متعهد می‌شویم با پیامدهای اجتماعی، اقتصادی و فضایی جمعیت‌های سالخورده در جای ممکن مواجه شده و از عامل سالخوردگی به عنوان فرصتی برای مشاغل آبرومند و رشد اقتصادی بایات، هه‌شمول و پایدار بهره‌گیریم و درعین حال کیفیت زندگی جمعیت شهری را بهبودبخشیم.

توسعه شهری تاب‌آور و از نظر محیطی پایدار

۶۳. ما بر این امر واقفیم که سکونتگاه‌های انسانی با تهدیدات بی‌سابقه‌ای از سوی الگوهای تولید و مصرف ناپایدار، از دست‌رفتن تنوع زیستی، فشار بر اکوسیستم‌ها، آلودگی، و فجایع طبیعی و مصنوع (ساخته دست بشر) و تغییرات اقلیمی و خطرهای احتمالی‌اش مواجهند که تلاش‌ها برای پایان‌بخشیدن به فقر در تمامی اشکال و ابعاد آن و دستیابی به توسعه پایدار را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد. باتوجه به جریانات جمعیتی شهر و نقش محوری آنها در اقتصاد جهانی در زمینه اقدامات کاهش و انطباق با تغییرات اقلیمی و همچنین در مصرف منابع و اکوسیستم‌ها، نحوه‌ی برنامه‌ریزی، تأمین بودجه، توسعه، ساخت، حاکمیت و مدیریت آنها، فراتر از مرزهای شهری اثری مستقیم بر پایداری و تاب‌آوری دارد.

۶۴. ما همچنین واقفیم که مراکز شهری در جهان، به‌ویژه در کشورهای درحال توسعه، اغلب دارای ویژگی‌هایی هستند که آنها و ساکنینشان را به شکلی ویژه در برابر اثرات سوء تغییر اقلیمی و سایر خطرهای طبیعی و مصنوع از جمله زمین‌لرزه، رویدادهای حاد جوی، سیل، فرونشست، طوفان‌ها -از جمله طوفان شن و گردو خاک-، امواج گرما، کم‌ابی، خشکسالی، آلودگی آب و هوا، بیماری‌های منتقله، و افزایش سطح دریا به‌ویژه در نواحی ساحلی، دلتاها و ایالت‌های ساحلی کوچک و سایر خطرات آسیب‌پذیر می‌سازد.

۶۵. ما متعهد می‌شویم مدیریت پایدار منابع طبیعی در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را بنحوی تسهیل نماییم که از اکوسیستم و خدمات محیطی حفاظت نموده و آن‌را بهبودمی‌بخشد، انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلودگی هوا را کاهش می‌دهد، و کاهش و مدیریت خطر بلایا را به‌واسطه پشتیبانی از گسترش راهبردهای کاهش خطر بلایا و ارزیابی‌های دوره‌ای از خطر بلایای ناشی از خطرات طبیعی و مصنوع،

شامل استانداردهایی برای سطح خطر ترویج می‌دهد و درعین حال توسعه اقتصادی پایدار و رفاه و کیفیت زندگی تمامی افراد را از طریق برنامه‌ریزی شهری و آمایش سرزمین، زیرساخت و خدمات پایه پایدار و سالم پرورش می‌دهد.

۶۶. ما متعهد می‌شویم رویکرد شهر هوشمند را در پیش بگیریم، که باعث استفاده از فرصت‌های ناشی از دیجیتالیزه شدن، فناوری‌ها و انرژی‌های پاک، همچنین فناوری‌های پیشرفته‌ی حمل‌ونقل و نتیجتاً فراهم‌آوردن گزینه‌هایی برای ساکنین در تصمیم‌گیری‌های دوستدار طبیعت و پیش‌بردن رشد اقتصادی پایدار و توانمندساختن شهرها در بهبود ارائه‌ی خدمات می‌شود.

۶۷. ما متعهد می‌شویم به ترویج ایجاد و حفظ شبکه‌های فضای عمومی باز، چندمنظوره، ایمن، همه‌شمول، قابل‌دسترس، سبز و باکیفیت در راستای بهبود تاب‌آوری شهرها در مقابل بلایا و تغییرات اقلیمی، کاهش خوراک و احتمال خشکسالی و امواج گرما، و همچنین در راستای بهبود امنیت خوراک و تغذیه، سلامت روانی و فیزیکی، کیفیت هوا در محیط و در فضای بسته، کاهش صدای مزاحم، و رواج شهرها و سکونتگاه‌های انسانی و منظرشهری گیرا و زیست‌پذیر، با اولویت حفظ گونه‌های بومی.

۶۸. ما متعهد می‌شویم توجه ویژه‌ای به دلتاهای شهری، مناطق ساحلی، و سایر مناطق حساس محیطی داشته، اهمیت آنها را به عنوان تأمین‌کنندگان چشمگیر منابع برای حمل‌ونقل، امنیت خوراک، شکوفایی اقتصادی، خدمات و تاب‌آوری اکوسیستم برجسته‌ساخته، و اقدامات فراخور برای شمار آوردن آنها در برنامه‌ریزی و توسعه پایدار شهری و آمایش سرزمین را هماهنگ‌سازیم.

۶۹. ما متعهد می‌شویم عملکرد اکولوژیک و اجتماعی اراضی، شامل مناطق ساحلی که شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را پشتیبانی می‌کنند را حفظ نموده و ارتقاءدهیم، و راه‌حل‌های اکوسیستم-منا را برای ایجاد الگوهای پایدار تولید و مصرف پرورش دهیم به‌نحوی که از ظرفیت بازآیای اکوسیستم تجاوز نماید. ما همچنین متعهد می‌شویم کاربری پایدار اراضی را ترویج داده، بسط شهری را با تراکم‌ها و فشردگی مناسب همراه ساخته و گسترش افقی شهر را کنترل و متوقف سازیم. همچنین از تغییر بی‌مورد کاربری اراضی و ازدست‌رفتن اراضی پرمهر و اکوسیستم‌های حساس و مهم پیشگیری نماییم.

۷۰. ما متعهد می‌شویم از تدارک محلی کالاها و خدمات پایه پشتیبانی نموده و درعین حال از مجاورت منابع بهره‌برداری نماییم، با این آگاهی که تکیه‌ی بیش از حد بر منابع دورافتاده انرژی، آب، خوراک، و مصالح می‌تواند پدیدآورنده چالش‌هایی در زمینه پایداری، از جمله آسیب‌پذیری در برابر اختلال در عرضه خدمات شود، و اینکه تدارک محلی می‌تواند دسترسی بهتری را به منابع برای ساکنین فراهم آورد.

۷۱. ما متعهد می‌شویم به تقویت مدیریت پایدار منابع [از جمله اراضی، آب (اقیانوس‌ها، دریاها، و آب شیرین)، انرژی، مصالح، جنگل‌ها، و خوراک با توجه ویژه به مدیریت صحیح محیطی و به حداقل رساندن تمامی پسماندها، مواد شیمیایی خطرناک، از جمله هوا و آلاینده‌های کوتاه‌عمر آب‌هوا، گازهای گلخانه‌ای، و صدای مزاحم- به‌نحوی که ارتباطات روستایی-شهری و عرضه کاربردی و زنجیره ارزش را در مقابل اثرات محیطی و پایداری در نظر می‌گیرد، و می‌کوشد در جهت یک اقتصاد گردشی تحول یابد، و درعین حال حفظ، بازآیای، بازسازی و تاب‌آوری اکوسیستم را در مواجهه با چالش‌های جدید و نوظهور تسهیل می‌سازد.

۷۲. ما متعهد می‌شویم به فرآیندهای بلندمدت برنامه‌ریزی شهری و آمایش سرزمین و فعالیت‌های توسعه فضایی که شامل برنامه‌ریزی و مدیریت جامع منابع آب هستند، با در نظر گرفتن به طیف شهری-روستایی در مقیاس‌های محلی و سرزمینی، و با مشارکت ذی‌نفعان و جوامع مرتبط.

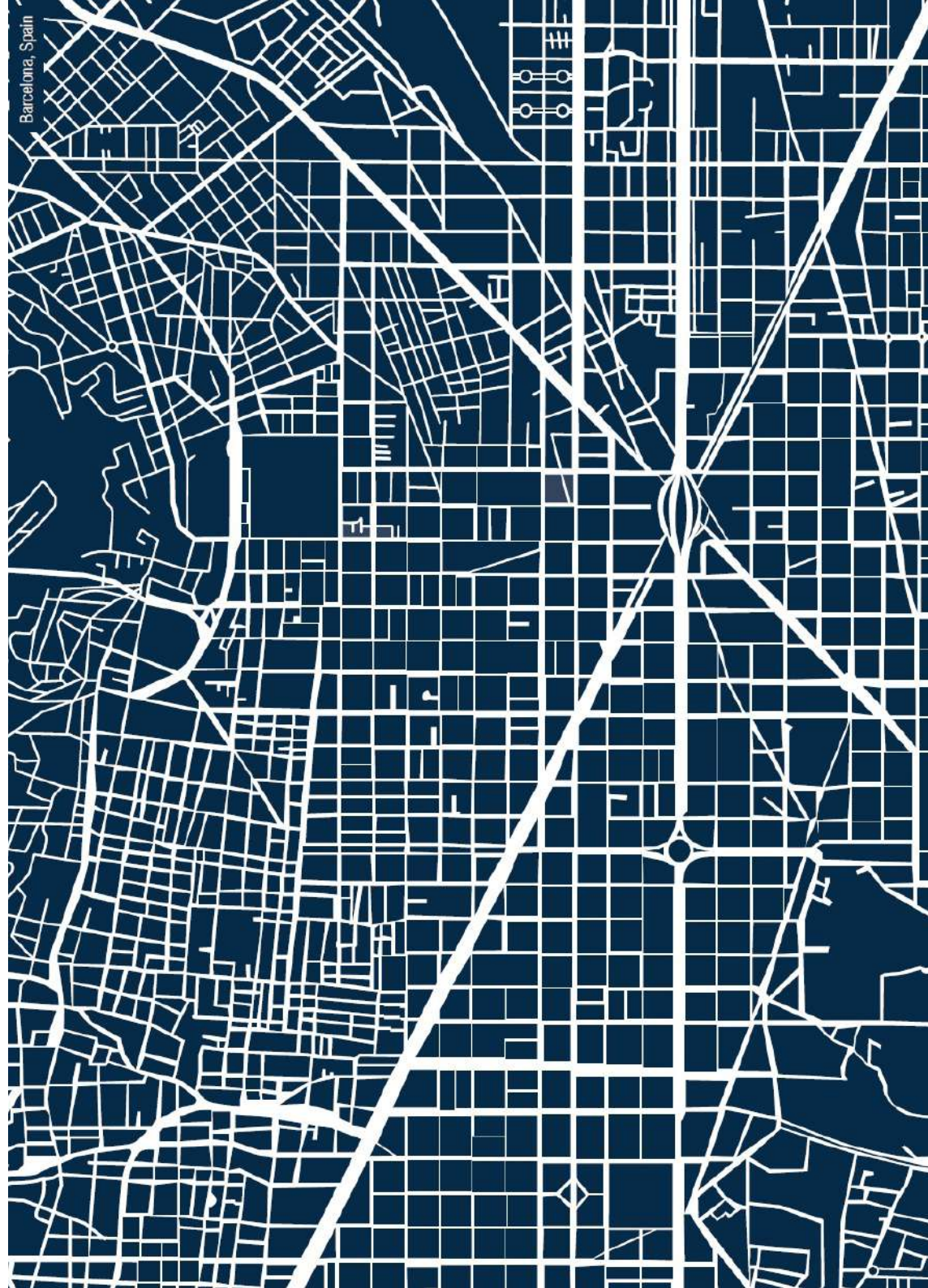
۷۳. ما متعهد می‌شویم به ترویج حفظ و استفاده پایدار از آب به‌واسطه توانبخشی منابع آب در مناطق شهری، نیمه‌شهری و روستایی، کاهش و تصفیه فاضلاب، به‌حداقل‌رساندن اتلاف آب، ترویج استفاده مجدد از آب، و افزایش ذخیره، حفظ و شارژ آب، با در نظر گرفتن چرخه‌ی آب.

۷۴. ما متعهد می‌شویم به ترویج مدیریت پسماند بنحوی که از دیدگاه محیطی صحیح است و همچنین به کاهش تولید پسماند از طریق کاهش، استفاده مجدد، و بازیافت پسماند، کمینه ساختن سایت‌های دفع زباله، و تبدیل پسماند به انرژی در جایی که نمی‌توان بازیافت انجام داد یا وقتی بهترین نتیجه محیطی را در پی دارد. همچنین متعهد می‌شویم به کاهش آلودگی دریایی به‌واسطه بهبود مدیریت پسماند و فاضلاب در مناطق ساحلی.

۷۵. ما متعهد می‌شویم به‌نحوی که شایسته است حکومت‌های ملی، فروملی و محلی را به ایجاد انرژی‌های پایدار، تجدیدپذیر و قابل‌استطاعت، ساختمان‌ها و روش‌های ساخت صرفه‌جو در انرژی تشویق نماییم، و حفاظت از انرژی و کارآمدی که برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و کربن سیاه ضروری است را ترویج نموده، الگوهای تولید و مصرف پایدار ایجاد نموده و به خلق مشاغل جدید آبرومند، بهبود سلامت عمومی، و کاهش هزینه‌های تأمین انرژی کمک نماییم.

۷۶. ما متعهد می‌شویم از منابع طبیعی به‌شکلی پایدار استفاده نموده و بر بهره‌وری از منابع مصالح خام و ساختمانی همچون بتن، فلزات، چوب، مواد معدنی، و اراضی تمرکز نموده، تسهیلات ایمن در زمینه بازیافت و ترمیم مصالح تأسیس نماییم، و توسعه ساختمان‌های تاب‌آور و پایدار را، با اولویت استفاده از مصالح محلی، غیرسمی و بازیافتی، و رنگ‌ها و نازک‌کاری‌های بدون سرب ترویج دهیم.

۷۷. ما متعهد می‌شویم تاب‌آوری شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را تقویت نماییم، از جمله به‌واسطه توسعه زیرساخت باکیفیت و برنامه‌ریزی فضایی با تصویب و اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های پاسخگو به جنسیت و رویکردهای اکوسیستم-مبنا. همگی اینها در همگامی با چارچوب سندای برای کاهش خطر بلایا ۲۰۳۰-۲۰۱۵، اهمیت‌بخشی کاهش و مدیریت خطر بلایا به‌شکلی جامع و مبتنی بر داده‌ها (آگاهانه) در تمامی سطوح، کاهش آسیب‌پذیری‌ها و خطرات، به‌ویژه در مناطق در معرض خطر سکونتگاه‌های رسمی و غیررسمی از جمله زاغه‌ها، توانمندسازی خانوار، جوامع، مؤسسات و خدمات در راستای آمادگی، تطابق، پاسخگویی و بهبود سریع از اثر خطرات از جمله شوک‌ها یا تنش‌های نهفته خواهد بود. ما توسعه زیرساخت‌هایی که تاب‌آور و بهره‌ور در انرژی است و خطرات و اثرات بلایا را کاهش می‌دهد، از جمله نوسازی و بروزرسانی زاغه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی را ترویج خواهیم داد. همچنین اقدامات جهت‌یافته برای تقویت و مقاوم‌سازی تمامی مسکن‌های موجود به‌ویژه در زاغه‌ها و سکونتگاه‌های رسمی را برای افزایش تاب‌آوری آن در برابر بلایا در هماهنگی با مقامات و ذی‌نفعان محلی ارتقاء خواهیم بخشید.

۷۸. ما متعهد می‌شویم در تغییر از رویکردهای واکنشی به سوی رویکردهای فعال مبتنی بر ریسک، در زمینه تمامی خطرات و تمامی جامعه نقش پشتیبان داشته باشیم. رویکردهایی همچون افزایش آگاهی عموم از خطرات و سرمایه‌گذاری‌های پیشینی برای پیشگیری از آنها و ایجاد تاب‌آوری، و در عین حال ایجاد پاسخ‌های به‌موقع و مؤثر محلی برای مواجهه با نیازهای ضروری ساکنین تحت‌تأثیر قرار گرفته از بلایای طبیعی و مصنوع و جنگ‌ها، این امر باید شامل ادغام اصول «بازسازی بهتر» در فرآیند بازسازی پس از سانحه در راستای یکپارچه‌سازی ایجاد مقاومت، اقدامات فضایی و محیط‌زیستی، و آموخته‌های بدست‌آمده از بلایای پیشین در برنامه‌ریزی‌های آینده باشد.

۷۹. ما متعهد می‌شویم اقدام بین‌المللی، ملی، فروملی و محلی در زمینه اقلیم، از جمله کاهش تغییرات اقلیمی و تطبیق با آن را ارتقاء دهیم، و از شهرها و سکونتگاه‌های انسانی، ساکنین آنها و تمامی ذی‌نفعان محلی در جهت تبدیل شدن به مجریان مهم این امر پشتیبانی نماییم. ما همچنین متعهد می‌شویم از تاب‌آوری ساخت‌وساز و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای از تمامی بخش‌های مرتبط پشتیبانی نماییم. چنین اقداماتی باید با اهداف توافق پاریس مصوبه تحت نظارت UNFCC هماهنگی داشته باشد، از جمله حفظ افزایش جهانی متوسط دما به زیر ۲ درجه سلسیوس بالای سطوح آن قبل از دوران صنعتی شدن، و ادامه تلاش‌ها در جهت محدودسازی افزایش دما تا ۱/۵ درجه سلسیوس بالای سطوح دوره صنعتی آن.

۸۰. ما متعهد می‌شویم از فرآیند برنامه‌ریزی تطبیقی با زمان متوسط یا بلندمدت پشتیبانی نماییم، همچنین از ارزیابی‌های اثرات و آسیب‌پذیری اقلیم در سطح شهر برای تأمین داده به برنامه‌ها، سیاست‌ها، طرح‌ها و اقدامات تطبیقی که تاب‌آوری ساکنین شهری را به‌واسطه استفاده از تطبیق اکوسیستم-منا ارتقاء می‌بخشند.

اجرای مؤثر

۸۱. ما به این امر واقفیم که تحقق تعهدات متحول‌ساز مندرج در دستور کار شهری جدید نیازمند یک چارچوب سیاستی توانمندساز در سطوح ملی، فروملی و محلی، و در حالی ادغام شده با برنامه‌ریزی و مدیریت مشارکتی توسعه فضایی شهر خواهد بود، و همچنین نیازمند ابزار مؤثر ظرفیت‌سازی، شامل به‌اشتراک‌گذاری بهترین فعالیت‌ها، اقدامات، سیاست‌ها و طرح‌ها بین حکومت‌ها در تمامی سطوح.

۸۲. ما از سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای از جمله فعالین در نظام سازمان ملل متحد و توافقات چندجانبه محیط‌زیستی، شرکاء سازنده، مؤسسات مالی بین‌المللی و چندجانبه، بانک‌های توسعه منطقه‌ای، بخش خصوصی، و سایر ذی‌نفعان دعوت به‌عمل می‌آوریم تا هماهنگی راهبردها و طرح‌های توسعه شهری و روستایی خود را بنحوی ارتقاء بخشند که رویکردی یکپارچه برای توسعه پایدار شهرنشینی توأم با اهمیت‌بخشی به اجرای دستور کار شهری جدید به کار گیرند.

۸۳. در این زمینه ما نیاز به بهبود هماهنگی و انسجام تام در گستره نظام سازمان ملل متحد در زمینه توسعه شهری پایدار را در چارچوب اجرایی برنامه‌ریزی راهبردی و گزارش‌دهی فراگیر چنانکه در پاراگراف ۸۸ از دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار آمده است تأکید می‌ورزیم.

۸۴. ما به اضطرار کشورها را در زمینه خودداری از ترویج و کاربرد هرگونه اقدام یک‌جانبه اقتصادی، مالی یا تجاری خارج از هماهنگی با قوانین جهانی و منشور سازمان ملل که مانع دستیابی کامل به توسعه اقتصادی و اجتماعی می‌شود - به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه - تشویق می‌نماییم.

ایجاد ساختار حکومت شهری: پایه‌گذاری یک چارچوب پشتیبان

۸۵. ما اصول و راهبردهای مندرج در راهنمای بین‌المللی تمرکززدایی و دسترسی به خدمات پایه برای همه که از طرف شورای حکام برنامه اسکان بشر در سال ۲۰۰۷ تصویب شد را به رسمیت می‌شناسیم.

۸۶. ما اجرای مؤثر دستور کار شهری جدید در سیاست‌های همه‌شمول، قابل اجرا، و مشارکتی را به شکل مناسب برای اهمیت‌بخشی به توسعه پایدار شهری و سرزمینی پایه‌ریزی خواهیم کرد، به عنوان بخشی از راهبردها و برنامه‌های توسعه که در جای مناسب تحت حمایت چارچوب‌های سازمانی و قانونی ملی، فروملی و محلی قرار دارند، و از اینکه این‌ها به‌شکلی مناسب در ارتباط با مکانیزم‌های مالی شفاف و قابل اعتماد هستند اطمینان حاصل خواهیم نمود.

۸۷. ما همکاری و هماهنگی بین حکومت‌های ملی، فروملی و محلی را پرورش خواهیم داد، از جمله به‌واسطه مکانیزم‌های چندسطحی مشورتی و با تعریف مشخص و شفاف ظرفیت‌ها، ابزار و منابع برای هریک از سطوح حکومت.

۸۸. ما بین اهداف و اقدامات سیاست‌های بخشی، و از میان آنها، کاربری اراضی، امنیت خوراک و تغذیه، مدیریت منابع طبیعی، تأمین خدمات عمومی، آب و فاضلاب، بهداشت و سلامت، محیط‌زیست، انرژی، سیاست‌های مسکن و جابجایی، در سطوح و مقیاس‌های مختلف مدیریت سیاسی، بین مرزهای اجرایی و باتوجه‌به حوزه‌های عملکردی مناسب هماهنگی ایجاد خواهیم کرد، در راستای تقویت رویکردهای یکپارچه در توسعه شهرنشینی و اجرای راهبردهای برنامه‌ریزی شهری و آمایش سرزمین که آنها را مدنظر قرار می‌دهند.

۸۹. ما اقداماتی را در جهت ایجاد چارچوب‌های قانونی و سیاستی، براساس اصول برابری و بدون تبعیض برای توانمندسازی دولت‌های حاکم در راستای اجرای مؤثر سیاست‌های ملی شهری در جای مناسب انجام خواهیم داد، و همچنین برای قدرت‌بخشی به آنان به‌عنوان تصمیم‌گیران و سیاستگذاران و اطمینان از تمرکززدایی مالی، سیاسی، و مدیریتی مناسب براساس اصل تفویض قدرت.

۹۰. ما در راستای قوانین ملی، تقویت ظرفیت حکومت‌های ملی و محلی را برای اجرای مؤثر حکمرانی چندسطحی محلی و در سطح کلانشهر، بین مرزهای اجرایی، و برپایه‌ی محدوده‌های عملکردی، برای سهم‌شدن حکومت‌های فروملی و محلی در تصمیم‌گیری حمایت‌نموده، و برای ایجاد قدرت و منابع لازم در آنها جهت برآمدن از عهده معضلات بحرانی شهری، کلانشهری و سرزمینی اقدام خواهیم کرد. ما نوعی از حکمرانی کلانشهری را ترویج خواهیم کرد که همه‌شمول بوده و چارچوب‌های قانونی و

مکانیزم‌های مالی قابل اعتماد، از جمله مدیریت پایدار بدهی، را درجای ممکن دربر خواهد گرفت. ما اقداماتی را جهت ترویج مشارکت تام و مؤثر زنان و حقوق برابر برای آنها در تمامی زمینه‌ها و همچنین در رهبری در تمامی سطوح تصمیم‌گیری، از جمله در حکومت‌های محلی انجام خواهیم داد.

۹۱. ما از حکومت‌های محلی در تعیین ساختارهای مدیریتی و اجرایی خود در راستای قوانین و سیاست‌های ملی به‌نحوی که شایسته‌است حمایت خواهیم نمود تا با نیازهای محلی هماهنگ شوند. ما چارچوب‌های قانونی مناسب و حمایت از حکومت‌های محلی را در زمینه شراکت آنها با اجتماعات، جامعه مدنی و بخش خصوصی برای توسعه و مدیریت خدمات و زیرساخت‌های پایه تشویق خواهیم نمود و از حفظ منافع عمومی و تعریف شفاف اهداف و مسئولیت‌های موجز و مکانیزم‌های پاسخگویی اطمینان خواهیم یافت.

۹۲. ما نوعی از رویکردهای مشارکتی پاسخگو به سن و جنسیت را در تمامی سطوح فرآیندهای برنامه‌ریزی و سیاستگذاری شهری و سرزمینی، از ایده تا طراحی، تعیین بودجه، اجرا، ارزیابی و بازبینی ترویج خواهیم نمود که در اشکال جدید از مشارکت مستقیم بین حکومت‌ها در تمامی سطوح و جامعه مدنی ریشه‌دارند، از جمله به‌واسطه مکانیزم‌ها و سیستم‌عامل‌های دائمی وسیع‌البنیاد و با امکانات و منابع مناسب برای همکاری و مشورت، در دسترس همگان و با استفاده از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات و راه‌حل‌های داده‌های در دسترس.

برنامه‌ریزی و مدیریت توسعه فضایی شهری

۹۳. ما اصول و راهبردهای برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی مندرج در راهنمای بین‌المللی برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی، مصوب از طرف شورای حکام برنامه اسکان سازمان ملل (UN-Habitat) در بیست‌وپنجمین نشست خود در آوریل ۲۰۱۵ را به رسمیت می‌شناسیم.

۹۴. ما برنامه‌ریزی یکپارچه را باهدف ایجاد تعادل بین نیازهای کوتاه‌مدت و نتایج دلخواه بلندمدت یک اقتصاد رقابتی، کیفیت بالای زندگی، و محیط‌زیست پایدار اجرا خواهیم نمود. ما همچنین خواهیم کوشید در برنامه‌های خود انعطاف‌پذیری ایجاد نماییم تا با شرایط متغیر اجتماعی و اقتصادی در طول زمان تنظیم گردند. ما این برنامه‌ها را به‌اجرا گذاشته و به شکلی نظام‌مند ارزیابی خواهیم کرد و درعین حال برای بهره‌برداری از نوآوری‌های فناوری و تولید یک محیط زندگی بهتر خواهیم کوشید.

۹۵. ما از اجرای یکپارچه، متعدد مرکز، و متعادل سیاست‌ها و برنامه‌های آمایش سرزمین پشتیبانی نموده و همکاری و حمایت دوطرفه بین شهرهای و سکونتگاه‌های انسانی در مقیاس‌های مختلف را تشویق خواهیم نمود، نقش شهرها و شهرستان‌های کوچک و متوسط را در ارتقاء امنیت نظام‌های خوراک و تغذیه تقویت نموده، دسترسی به مسکن، زیرساخت‌ها و خدمات پایدار، قابل استطاعت، مناسب، تاب‌آور و امن تأمین نموده، و ارتباطات تجاری مؤثر در طیف شهری-روستایی را تسهیل، و از ارتباط کشاورزان و ماهیگیران خردمقیاس با بازارها و زنجیره‌های ارزش محلی، فرم‌لی، ملی، منطقه‌ای و جهانی اطمینان حاصل خواهیم کرد. ما همچنین به‌واسطه توانمندسازی شبکه‌های بازار محلی و تجارت به‌عنوان گزینه‌ای در مساعدت به پایداری و امنیت خوراک، از کشاورزی و مزرعه‌داری شهری و تولید و مصرف محلی، پایدار و مسئولانه، و تعامل‌های اجتماعی پشتیبانی خواهیم نمود.

۹۶. ما اجرای برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی پایدار، از جمله برنامه‌های شهری-منطقه‌ای و کلانشهری را برای تشویق هم‌افزایی و تعامل بین مناطق شهری در تمامی اندازه‌ها و حومه‌های نیمه-شهری و روستایی آنها -شامل آنها که در مرز این دو قرار دارند- و حمایت از توسعه پروژه‌های زیرساخت منطقه‌ای پایدار که موجب انگیزش قدرت تولید اقتصادی پایدار می‌شوند تشویق خواهیم نمود و رشد برابر مناطق در گستره طیف شهری-روستایی را ترویج خواهیم داد. در این راستا ما شرکتهای و مکانیزم‌های همکاری بین‌شهری را به‌عنوان ابزار مؤثری جهت عمل به وظایف اجرایی شهری و کلانشهری، ارائه خدمات عمومی، و ترویج توسعه محلی و منطقه‌ای برپایه محدوده‌های عملکردی و مناطق شهری ترغیب خواهیم کرد.

۹۷. ما بسط‌ها و میان‌افزایی شهری برنامه‌ریزی شده را با اولویت نوسازی، بازسازی، و تجدیداحیای مناطق شهری به شکل مناسب، از جمله بهسازی زاغه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی، ایجاد ساختمان‌ها و فضاهای عمومی باکیفیت ارتقاءبخشیده، رویکردهای یکپارچه و مشارکتی را با مشارکت تمامی ذی‌نفعان و ساکنین، با پرهیز از تبعیض و اعیان‌نشینی فضایی و اجتماعی-اقتصادی، و درعین حال حفظ میراث فرهنگی و جلوگیری و کنترل گسترش افقی (خزش) شهری ترویج خواهیم کرد.

۹۸. ما برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی یکپارچه، از جمله برنامه‌ریزی بسط‌های شهری را برپایه اصول استفاده منصفانه، کارآمد، و پایدار از اراضی و منابع طبیعی، فشرده‌گی، تعدد مراکز، تراکم و ارتباط مناسب، استفاده چندمنظوره از فضا، همچنین استفاده مختلط اجتماعی و اقتصادی در مناطق مصنوع برای جلوگیری از خزش شهر، کاهش چالش‌ها و نیاز به جابجایی در شهر و سرانه هزینه ارائه خدمات، و همچنین استفاده از صرفه‌جویی به مقیاس و تراکم در جای مناسب ترویج خواهیم داد.

۹۹. ما اجرای سیاست‌های برنامه‌ریزی شهری که به‌واسطه تأمین گزینه‌های قابل استطاعت مسکن با دسترسی به خدمات پایه و فضاهای عمومی باکیفیت برای همگان، ارتقاء ایمنی و امنیت، طرفداری از تعامل اجتماعی و بین‌نسلی و قدردانی از تنوع [فرهنگی-اجتماعی]، ایجاد اختلاط اجتماعی را تسهیل می‌کنند را به شکلی که شایسته است حمایت خواهیم کرد.

۱۰۰. ما عرضه‌ی شبکه‌های فضاهای عمومی و خیابان‌های طراحی شده امن، همه‌شمول برای همه ساکنین، قابل دسترس، سبز و باکیفیت، بدون جرم و خشونت از جمله تجاوز جنسی و خشونت‌های جنسیت‌محور را باتوجه به اقدامات انسان-مقیاس که بهترین نتایج ممکن در زمینه استفاده تجاری از طبقات همکف دربرداشته و بازارهای محلی و تجارت رسمی و غیررسمی- را پرورش می‌دهند را حمایت خواهیم کرد؛ همچنین طرح‌های ابتکاری غیرمنفعتی در جوامع که مردم را به فضاهای عمومی کشانده، پیاده‌مداری و دوچرخه‌سواری را در جهت ارتقاء سلامت و رفاه ترغیب می‌کنند.

۱۰۱. ما اقدامات خود در جهت کاهش خطرات بلایا، و ملاحظات مربوط به کاهش تغییرات اقلیمی و تطابق با آن را با فرآیندهای برنامه‌ریزی توسعه‌شهری و سرزمینی پاسخگو به سن و جمعیت، از جمله انتشار گازهای گلخانه‌ای، طراحی فضاها مبنی بر تاب‌آوری و مؤثر بر اقلیم در ساختمان‌ها و ساخت‌وساز، خدمات و زیرساخت‌ها، و راه‌حل‌های طبیعت-مبنا ادغام خواهیم نمود

و همکاری و هماهنگی بین بخشی را ترغیب نموده، همچنین ظرفیت مقامات برای توسعه و اجرای برنامه‌های کاهش خطر بلایا و واکنش به آن، همچون ارزیابی خطر در محل تسهیلات عمومی فعلی و آینده را ارتقاء بخشیده، فرآیندهای احتمالی و تخلیه مناسب را تدوین خواهیم نمود.

۱۰۲. ما تلاش خواهیم کرد ظرفیت برنامه‌ریزی و طراحی شهری را بهبود بخشیده، آموزش لازم برای برنامه‌ریزان را در سطوح ملی، فروملی و محلی تأمین نماییم.

۱۰۳. ما اقداماتی همه‌شمول برای ایمنی، و جلوگیری از جرم و خشونت شهری، از جمله تروریسم و افراط‌گرایی‌های خشونت‌بار منجر به تروریسم، را بایکدیگر ادغام خواهیم نمود و در این زمینه جوامع مرتبط محلی و فعالین غیردولتی درجایی که شایسته‌است، در توسعه راهبردها و طرح‌های ابتکاری شهری سهیم خواهیم کرد، از جمله مدنظر قراردادن زاغه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی، همچنین آسیب‌پذیری‌ها و عوامل فرهنگی در گسترش امنیت عمومی، و سیاست‌های جلوگیری از جرم و خشونت، به‌واسطه پیشگیری و مقابله با بدنام‌سازی برخی گروه‌ها که ذاتاً تهدیدات امنیتی بزرگتری به‌شمار می‌آیند.

۱۰۴. ما تبعیت از ملزومات قانونی را به‌واسطه چارچوب‌های مستحکم مدیریتی و نهادهای قابل‌اعتماد در حوزه‌ی ثبت و مدیریت اراضی، با بکارگیری یک نظام شفاف و پایدار مدیریت و کاربری اراضی، ثبت املاک و نظام مالی سالم ترغیب خواهیم کرد. ما از حکومت‌های محلی و ذی‌نفعان مرتبط، به‌واسطه مجموعه مختلفی از مکانیزم‌ها در زمینه توسعه و استفاده از اطلاعات پایه موجودی زمین، همچون یک کاداستر، نقشه‌های ارزیابی و خطر، همچنین ثبت قیمت‌های اراضی و مسکن برای ایجاد داده‌های باکیفیت، به‌موقع و قابل‌اعتماد دسته‌بندی شده از نظر درآمد، جنسیت، سن، نژاد، قومیت، وضعیت مهاجرت، معلولیت، محل جغرافیایی، و سایر مشخصه‌های مرتبط در بستر ملی که برای ارزیابی تغییرات در ارزش اراضی لازم است و هم‌زمان اطمینان از اینکه این اطلاعات برای اعمال سیاست‌های تبعیض‌آمیز در زمینه کاربری اراضی بکارگرفته نخواهد شد حمایت خواهیم کرد.

۱۰۵. ما تحقق مداوم حق مسکن مناسب را به عنوان جزئی از حق استاندارد مناسب زندگی پرورش خواهیم داد. ما سیاست‌های مسکن را در تمامی سطوح توسعه‌داده و اعمال خواهیم کرد، و در این زمینه برنامه‌ریزی مشارکتی و اصل تفویض را در جایی که شایسته است برای اطمینان از هماهنگی بین راهبردهای ملی، فروملی و محلی توسعه، سیاست‌های اراضی و عرضه مسکن به‌کار خواهیم گرفت.

۱۰۶. ما سیاست‌های مسکن را برپایه اصول همه‌شمولی اجتماعی، اثربخشی اقتصادی و حفاظت محیط‌زیستی ترغیب خواهیم کرد. همچنین استفاده مؤثر از منابع عمومی را برای مسکن قابل‌استطاعت و پایدار، از جمله مسکن در مناطق مرکزی و تلفیقی شهری با زیرساخت‌های مناسب را حمایت نموده و در جهت ترویج همه‌شمولی و انسجام اجتماعی، توسعه مختلط درآمدی را تشویق خواهیم نمود.

۱۰۷. ما نوعی از سیاست‌ها، ابزار، مکانیزم‌های توسعه و مدل‌های مالی را تشویق خواهیم نمود که دسترسی به گسترده‌ی وسیعی از گزینه‌های مسکن قابل‌استطاعت و پایدار از جمله اجاره مسکن و سایر گزینه‌های تصرف زمین را ترویج می‌دهند و همچنین راه‌حل‌های همکارانه همچون مشارکت در مسکن، کمیته سرپرستی زمین و سایر انواع تصرف جمعی زمین که تقاضاهای متغیر افراد و جوامع را پاسخ خواهد داد تا عرضه مسکن، به‌ویژه برای اقشار کم‌درآمد و و جلوگیری از تبعیض و تخلیه‌ها و تغییر مکان‌های

اجباری ناگهانی و تأمین باز-اسکان آبرومند و مناسب بهبود بخشیده شود. این شامل حمایت از ساخت تدریجی مسکن و طرح‌های خودساخت مسکن نیز خواهد شد، با توجه ویژه به برنامه‌های بهسازی زاغه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی.

۱۰۸. ما از توسعه سیاست‌های مسکن که رویکردهای یکپارچه مسکن محلی را با ایجاد ارتباطات قوی بین آموزش، اشتغال، مسکن و سلامت پرورش داده و از انزوا و تبعیض جلوگیری می‌نمایند حمایت خواهیم کرد. علاوه بر آن، ما متعهد می‌شویم برای مبارزه با بی‌خانمانی و همچنین مبارزه و از بین بردن جرم‌انگاری آن از طریق سیاست‌های مخصوص و راهبردهای هدفمند فعال همه‌شمولی، همچون برنامه‌های منسجم، همه‌شمول و پایدار مسکن در اولویت.

۱۰۹. ما افزایش تخصیص منابع مالی و انسانی، در جایی که شایسته است، برای بهسازی و -تا جای ممکن- پیشگیری از سکونتگاه‌های غیررسمی را در هنگام تخصیص منابع مالی و انسانی مدنظر قرار خواهیم داد، با راهبردهایی که فراتر از بهبودهای فیزیکی و محیط‌زیستی رفته و از ادغام زاغه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی در ابعاد اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی شهرها اطمینان حاصل می‌نمایند. این راهبردها باید -تا جای ممکن- شامل دسترسی به مسکن پایدار، مناسب، ایمن و قابل استطاعت، خدمات پایه و خدمات اجتماعی، و فضاهای عمومی ایمن، همه‌شمول، قابل دسترسی، سبز و باکیفیت باشند؛ و باید حق تملیک اراضی و ساماندهی آن، و همینطور اقدامات واسطه‌گری و پیشگیری از درگیری را ترویج دهند.

۱۱۰. ما از تلاش‌ها در جهت تعریف و تقویت سیستم‌های نظارتی همه‌شمول و شفاف برای کاهش نسبت جمعیت ساکن در زاغه و سکونتگاه‌های غیررسمی حمایت نموده، تجربیات حاصل از کوشش‌های پیشین برای بهبود شرایط زندگی این جمعیت را مدنظر قرار خواهیم داد.

۱۱۱. ما توسعه قوانین مناسب و قابل اجرا در بخش مسکن، از جمله -تا جای ممکن- آیین‌نامه‌های ساختمانی مقاوم، استانداردها، مجوز ساخت، قوانین ضمنی و احکام کاربری زمین، و قوانین برنامه‌ریزی را ترویج داده، با زمین‌خواری، آوارگی، بی‌خانمانی و تخلیه‌های ناگهانی اجباری مبارزه و از آن پیشگیری کرده و در مقابل از پایداری، کیفیت، قابلیت استطاعت، سلامت، امنیت، قابلیت دسترسی، کارآمدی در انرژی و منابع، و تاب‌آوری اطمینان حاصل می‌نماییم. ما همچنین براساس داده‌های باکیفیت، به‌موقع و قابل اطمینان در سطوح ملی، فروملی و محلی، تحلیل متفاوتی از عرضه و تقاضای مسکن را ارائه خواهیم داد و ابعاد اجتماعی، اقتصادی، محیطی و فرهنگی مخصوص [هر منطقه] را مدنظر قرار خواهیم داد.

۱۱۲. ما اجرای برنامه‌های توسعه شهری پایدار را با قراردادن مسکن و نیازهای مردم در مرکز راهبردها ترغیب خواهیم نمود و اولویت را بر طرح‌های مسکن با جانمایی و توزیع مناسب خواهیم نهاد تا از انبوه‌سازی مسکن‌های محیطی (در حومه شهر) و دورافتاده از نظام شهری -صرف‌نظر از قطعه اجتماعی و اقتصادی که در آن توسعه یافته‌اند- جلوگیری نماییم و راه‌حلی را برای تقاضای مسکن در اقشار کم‌درآمد ارائه نماییم.

۱۱۳. ما اقداماتی را در جهت بهسازی ایمنی جاده‌ها انجام خواهیم داد و آنها را در طراحی و برنامه‌ریزی زیرساخت جابجایی و حمل‌ونقل ادغام خواهیم نمود. ما رویکرد سیستم ایمن که با طرح‌های ابتکاری افزایش آگاهی همراه خواهد بود را بنحوی که در سند اقدامات یک دهه برای امنیت جاده‌ها از طرف سازمان ملل متحد عنوان شده است ترغیب خواهیم کرد که با توجهی ویژه به زنان و دختران، همچنین کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، و اقشار آسیب‌پذیر همراه خواهد بود.

ما در جهت تصویب، اجرا و اعمال سیاست‌ها و اقدامات در راستای حفاظت و ارتقاء امنیت پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری به شکلی فعال، با نگاهی به نتایج وسیع‌تر در زمینه سلامت، و به‌ویژه پیشگیری از جراحات و امراض غیرمصری تلاش خواهیم کرد و باتوجه به تعداد به‌شدت بالا و فزاینده مرگ و جراحت موتورسواران در سطح جهان و بخصوص کشورهای در حال توسعه، برای ایجاد و اجرای سیاست‌ها و قوانین پیرامون امنیت موتورسواران اقدام خواهیم نمود.

۱۱۴. ما دسترسی همگان به جابجایی شهری و سیستم‌های حمل‌ونقل زمینی و دریایی ایمن، پاسخگو به سن و جنسیت، قابل استطاعت و پایدار را ترغیب نموده، وسیله مشارکت معنادار در فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی را در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی فراهم خواهیم ساخت، از طریق ادغام برنامه‌های حمل‌ونقل و جابجایی در برنامه‌های کلی شهری و سرزمینی و ترویج گسترده وسیعی از گزینه‌های حمل‌ونقل و تحرک، و به شکلی ویژه از طریق:

i. یک افزایش چشمگیر در زیرساخت قابل دسترسی ایمن، کارآمد، قابل استطاعت و پایدار برای حمل‌ونقل عمومی و همچنین گزینه‌های غیرموتوری همچون پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری و اولویت‌بخشی به آنها نسبت به حمل‌ونقل موتوری؛

ii. توسعه حمل‌ونقل-محور (TOD) منصفانه که جابجایی -بویژه اقشار فقیر- را به حداقل رسانده، مسکن قابل استطاعت، با درآمد مختلط و همچنین مخلوطی از مشاغل و خدمات را ارائه خواهد داد.

iii. برنامه‌ریزی بهتر و هماهنگ کاربری حمل‌ونقل، که منجر به کاهش مسافت‌های شهری و نیازهای حمل‌ونقل شده، ارتباط بین مناطق شهری، نیمه‌شهری و روستایی، از جمله راه‌های آبی و برنامه‌ریزی حمل‌ونقل و تحرک را بویژه برای ایالت‌های در حال توسعه در جزایر کوچک و شهرهای ساحلی بهبود می‌بخشد.

iv. ایده‌های برنامه‌ریزی حمل‌بار شهری و لاجیستیک که باعث دسترسی کارآمد به کالاها و خدمات شده، اثر [مخرب] بر محیط‌زیست و زیست‌پذیری شهر را به حداقل رسانده، کمک آن به رشد اقتصادی باثبات، همه‌شمول و پایدار را به حداکثر می‌رساند.

۱۱۵. ما اقداماتی را برای توسعه مکانیزم‌ها و چارچوب‌های عمومی در سطوح ملی، فروملی و محلی برای ارزیابی فواید طرح‌های حمل‌ونقل شهری و کلانشهری، از جمله اثر آنها بر محیط زیست، اقتصاد، انسجام اجتماعی، کیفیت زندگی، قابلیت دسترسی، امنیت جاده، سلامت عمومی و اقدام در زمینه تغییرات اقلیمی و غیره انجام خواهیم داد.

۱۱۶. ما از توسعه این مکانیزم‌ها و چارچوب‌ها، براساس سیاست‌های ملی حمل‌ونقل و جابجایی شهری، برای تهیه و قاعده‌مندی خدمات حمل‌ونقل و جابجایی در مناطق شهری و کلانشهری حمایت خواهیم کرد، از جمله فناوری‌های جدید که خدمات مشترک جابجایی را امکان‌پذیر می‌سازد، و همچنین توسعه ارتباطات قرارداری شفاف، واضح و قابل اطمینان بین حکومت‌های محلی و ارائه‌دهندگان خدمات حمل‌ونقل و جابجایی از جمله در زمینه مدیریت داده، که منافع عمومی را تضمین نموده، از حریم خصوصی حفاظت می‌کند و الزامات دوطرفه را تعریف می‌نماید.

۱۱۷. ما از هماهنگی بیشتر بین حمل‌ونقل و دایره‌های برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی، در درک متقابل برنامه‌ریزی و چارچوب‌های سیاستی، در سطوح ملی، فروملی، و محلی حمایت می‌کنیم؛ که مثلاً از طریق برنامه‌های شهری و کلانشهری حمل و نقل و جابجایی پایدار صورت می‌پذیرد. ما از حکومت‌های فروملی و محلی در توسعه دانش و ظرفیت لازم برای اجرا و اعمال چنین برنامه‌هایی حمایت خواهیم کرد.

۱۱۸. ما حکومت‌های ملی، فروملی و محلی را به توسعه و گسترش ابزار مالی تشویق خواهیم کرد که آنها را در بهبود زیرساخت‌ها و سیستم‌های حمل‌ونقل و جابجایی خود از جمله سیستم‌های انبوه حمل‌ونقل سریع، سیستم‌های حمل‌ونقل یکپارچه، سیستم‌های هوایی و ریلی، و زیرساخت‌های ایمن، کافی و مناسب پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری و همچنین نوآوری‌های فناوری-مینا در سیستم‌های حمل‌ونقل و ترابری برای کاهش ازدحام و آلودگی و درعین‌حال بهبود کارایی، ارتباط (پیوستگی)، قابلیت دسترسی، سلامت و کیفیت زندگی توانمند می‌سازد.

۱۱۹. ما سرمایه‌گذاری کافی در سیستم‌های عرضه خدمات و زیرساخت محافظ، قابل‌دسترس و پایدار برای آب، فاضلاب، و بهداشت، سباب، مدیریت پسماند جامد، زهکشی شهری، کاهش آلودگی هوا، و مدیریت رواناب سطحی را ترغیب خواهیم نمود تا ایمنی را در برابر بلایای مرتبط با آب، و سلامت را بهبود بخشد و باعث ایجاد دسترسی همگانی و منصفانه به آب شرب سالم و قابل‌استطاعت، و همچنین دسترسی به فاضلاب و بهداشت مناسب و منصفانه برای همه شده، و به اجابت مزاج در فضای باز پایان بخشد و در این راستا توجهی ویژه به نیازها و امنیت زنان و دختران و اقشار آسیب‌پذیر داشته‌باشد. ما تلاش خواهیم نمود از اینکه این زیرساخت در برابر اقلیم تاب‌آور بوده و بخشی از برنامه‌های یکپارچه‌ی توسعه شهری و سرزمینی، از جمله مسکن و جابجایی است و به‌روشی مشارکتی با توجه به راه‌حل‌های خلاق، صرفه‌جویی در انرژی، قابل‌دسترس، مخصوص به بستر، حساس به فرهنگ و پایدار اجرا می‌شود اطمینان حاصل خواهیم کرد.

۱۲۰. ما در راستای تجهیز امکانات آب و فاضلاب عمومی با ظرفیت اجرای سیستم‌های پایدار مدیریت آب، از جمله نگهداری پایدار از خدمات زیرساخت شهری از طریق ظرفیت‌سازی با هدف از بین بردن نابرابری‌ها به‌شکل مداوم اقدام خواهیم نمود و نتیجتاً بطور همزمان دسترسی همگانی و منصفانه به آب شرب امن و قابل‌استطاعت برای همه، و بهداشت و فاضلاب مناسب و منصفانه برای همه را ترویج خواهیم کرد.

۱۲۱. ما دسترسی همگانی به خدمات انرژی مدرن و قابل اطمینان را از طریق ترغیب کارآمدی در انرژی و انرژی تجدیدپذیر پایدار، و حمایت از تلاش‌های فروملی و محلی ایجاد خواهیم نمود؛ تا آنها را در ساختمان‌ها، زیرساخت‌ها و تسهیلات عمومی، و همچنین در بهره‌گیری از کنترل مستقیم آنها - درجای ممکن - آیین‌نامه‌ها و زیرساخت‌های محلی، برای پرورش جذب در بخش‌های مصرف‌کننده نهایی، همچون ساختمان‌های مسکونی، تجاری و صنعتی، صنعت، حمل‌ونقل، پسماند و فاضلاب بکار بندیم. همچنین تصویب استانداردها و آیین‌نامه‌های عملی ساختمان، اهداف انرژی تجدیدپذیر، برچسب صرفه‌جویی در انرژی، تجدید اجای ساختمان‌های موجود و سیاست‌های تدارکات عمومی در زمینه انرژی، و سایر امکانات مناسب برای تحقق اهداف صرفه‌جویی در انرژی را تشویق می‌نماییم. همچنین جهت بهبود هم‌افزایی بین انرژی تجدیدپذیر و صرفه‌جویی در انرژی، سیستم‌های انرژی منطقه‌ای کوچک و شبکه هوشمند و برنامه‌های جمعی انرژی را در اولویت قرار خواهیم داد

۱۲۲. ما برای ترویج دسترسی همگانی به سیستم‌های پایدار مدیریت پسماند از تصمیم‌گیری مرکز‌زدایی شده در زمینه دفع پسماند حمایت خواهیم نمود. ما ترویج طرح‌های بسط مسئولیت تولیدکننده، از جمله تولیدکنندگان پسماند را در راستای تأمین مالی سیستم‌های مدیریت پسماند شهری و کاهش خطرات و اثرات اجتماعی-اقتصادی جریان‌های پسماند و افزایش نرخ بازیافت از طریق طراحی بهتر محصولات حمایت خواهیم کرد.

۱۲۳. ما در راستای پایان‌بخشیدن به گرسنگی و سوء‌هاضمه، ادغام ملزومات [ایجاد] امنیت خوراک و تغذیه‌ی ساکنین شهر، به‌ویژه فقیران را در برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی ترویج خواهیم داد. ما هماهنگی امنیت خوراک و سیاست‌های کشاورزی را در بین مناطق شهری، نیمه‌شهری و روستایی ترغیب خواهیم کرد تا تولید، انبار، حمل‌ونقل و بازاریابی خوراک به مصرف‌کنندگان به روش‌های مناسب و قابل استطاعتی صورت‌پذیرفته، موجب کاهش از دست‌رفتن خوراک و پیشگیری و بازیافت موادخوراکی شود. علاوه‌براین ما هماهنگی سیاست‌های مربوط به خوراک را با سیاست‌های انرژی، آب، سلامت، حمل‌ونقل، و پسماند و نگهداری تنوع ژنتیک دانه‌ها و کاهش استفاده از مواد شیمیایی خطرناک- و سایر سیاست‌ها در مناطق شهری رونق خواهیم بخشید تا صرفه‌جویی را به حداکثر و پسماند را به حداقل برسانیم.

۱۲۴. ما فرهنگ را به عنوان یک جزء دارای اولویت در برنامه‌ها و راهبردهای شهری در تصویب ابزار برنامه‌ریزی، از جمله طرح‌های جامع، راهنماهای منطقه‌بندی (زونینگ)، آیین‌نامه‌های ساختمانی، سیاست‌های مدیریت سواحل، و سیاست‌های توسعه راهبرد که گستره متنوعی از میراث فرهنگی و مناظر فرهنگی را محافظت می‌کنند به‌شمار آورده و آنها را از اثرات مخرب احتمالی توسعه شهرنشینی در امان خواهیم داشت.

۱۲۵. ما از بهره‌برداری از میراث فرهنگی برای توسعه شهری پایدار حمایت نموده و نقش آن را در تحریک مشارکت و مسئولیت‌پذیری به رسمیت می‌شناسیم، و استفاده نوآورانه و پایدار از بناها و محوطه‌های معماری را با هدف ارزش‌آفرینی، از طریق بازسازی محترمانه و تطبیق [با شرایط یا کاربری جدید] ترویج می‌دهیم. ما اقوام بومی و جوامع محلی را در ترویج و اشاعه‌ی دانش میراث فرهنگی ملموس و ناملموس و حفاظت از نموده‌ها و زبان‌های سنتی، مثلاً از طریق استفاده از فناوری‌ها و روش‌های جدید سهیم خواهیم کرد.

ابزار اجرایی

۱۲۶. ما به این امر واقفیم که اجرای دستورکار شهری جدید نیازمند یک محیط توانمندساز و گستره وسیعی از ابزار اجرایی است، از جمله دسترسی به دانش، فناوری و نوآوری و به اشتراک‌گذاری دانش پیشرفته با شرایط مورد توافق متقابل، ظرفیت‌سازی و بسیج منابع مالی، با توجه به تعهد کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، و بهره‌برداری از تمامی منابع قابل دسترس در سطوح جهانی، منطقه‌ای، ملی، فراملی و محلی و همچنین بهبود هماهنگی و شراکت بین‌المللی بین حکومت‌ها در تمامی سطوح، بخش خصوصی، جامعه مدنی، نظام سازمان ملل متحد، و سایر فعالین بر اساس اصول برابری، عدم تبعیض، پاسخگویی، احترام به حقوق بشر و اتحاد، به‌ویژه با آنهایی که از همه فقیرتر و آسیب‌پذیرتر هستند.

۱۲۷. ما تعهدات ابزار اجرایی مندرج در دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و دستورکار عملی آدیس آبابا پیرامون تأمین بودجه توسعه را مورد تأکید مجدد قرار می‌دهیم.

۱۲۸. ما برنامه هیئات، سایر برنامه‌های سازمان ملل و آژانس‌ها و سایر ذی‌نفعان مرتبط را برای ایجاد دستورالعمل مبتنی‌برشواهد برای اجرای دستورکار شهری جدید و بُد شهری اهداف توسعه پایدار، در هماهنگی نزدیک با کشورهای عضو، مقامات رسمی، گروه‌های اکثریت و سایر ذی‌نفعان مرتبط، و از طریق بسیج متخصصین تشویق می‌نماییم. ما برپایه‌ی میراث کنفرانس هیئات ۳ و آموخته‌ها در جریان فرآیند آماده‌سازی آن، از جمله کمپین جهانی شهر، مجمع عمومی همکاران برای هیئات ۳، و شبکه ابزار اراضی جهانی پیش می‌رویم.

۱۲۹. ما به اضطراب هیئات (برنامه اسکان بشر سازمان ملل) را به ادامه کار خود و توسعه دانش هنجاری و ظرفیت‌سازی و تأمین ابزار برای حکومت‌های ملی، فروملی و محلی در طراحی، برنامه‌ریزی و مدیریت توسعه پایدار شهری ترغیب می‌نماییم.

۱۳۰. ما به این امر واقفیم که توسعه پایدار شهری که با سیاست‌ها و راهبردهای شهری حاکم، به‌شکلی که شایسته است هدایت می‌شود، می‌تواند تحت حمایت محیطی توانمندساز از چارچوب‌های مالی یکپارچه در تمامی سطوح بهره‌گیرد. ما اهمیت این امر که تمامی ابزار مالی اجرایی به شکلی مستحکم در چارچوب‌های منسجم سیاستی و فرآیندهای تمرکززدایی مالی در جای ممکن- تعبیه شده، و در تمامی سطوح، ظرفیت‌سازی‌های لازم انجام شده‌باشد را به رسمیت می‌شناسیم.

۱۳۱. ما از رویکردهای حساس به بستر در تأمین مالی توسعه شهرنشینی و بهبود ظرفیت مدیریت مالی در تمامی سطوح دولتی حمایت می‌نماییم، و ابزار و مکانیزم‌های مخصوص لازم برای دستیابی به توسعه شهری پایدار را تصویب نموده، به این امر واقفیم که هر کشور مسئول اولیه توسعه اقتصادی و اجتماعی خود است.

۱۳۲. ما منابع و عواید بومی تولیدشده به‌واسطه بهره‌برداری از فواید شهرنشینی و همچنین اثرات تسریع‌کننده و پیشینه‌ی سرمایه‌گذاری عمومی و خصوصی را در جهت بهبود شرایط مالی برای توسعه شهری و دسترسی باز به منابع جانبی بسیج خواهیم نمود، با این آگاهی که برای همه کشورها سیاست‌های عمومی و بسیج و استفاده مناسب از منابع داخلی- که از طرف اصول تملک ملی مورد تأکید هستند- برای ما در جستجوی مشترک به‌دنبال توسعه شهری پایدار، از جمله اجرای دستورکار شهری جدید نقشی مرکزی دارند.

۱۳۳. ما تجارت‌ها را فرا می‌خوانیم تا خلاقیت و نوآوری خود را در راستای حل چالش‌های توسعه پایدار در مناطق شهری به‌کارگیرند، با این آگاهی که فعالیت تجاری خصوصی، سرمایه‌گذاری و نوآوری، هدایتگران مهمی در قدرت‌تولید، رشد همه‌شمول و اشتغال‌زایی هستند و اینکه سرمایه‌گذاری خصوصی، به‌ویژه سرمایه مستقیم خارجی، بهمراه یک سیستم مالی باثبات بین‌المللی، عناصر ضروری در تلاش برای توسعه هستند.

۱۳۴. ما از سیاست‌ها و ظرفیت‌های مناسبی که حکومت‌های فروملی و محلی را قادر به ثبت و گسترش پایه عواید بالقوه خود می‌سازند، مثلاً از طریق کاداسترهای چندمنظوره، مالیات‌های محلی، شهریه‌ها و هزینه خدمات، در راستای سیاست‌های ملی حمایت خواهیم نمود، و در عین حال اطمینان می‌یابیم که زنان و دختران، کودکان و جوانان، سالمندان، معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی و خانوارهای فقیر به شکلی نامتناسب تحت تأثیر آن قرار نگیرند.

۱۳۵. ما نظام‌های شفاف و صحیح (Sound) نقل و انتقالات مالی از سمت دولت به حکومت‌های فروملی و محلی را براساس نیازها، اولویت‌ها، الزامات، و مشوق‌های مبتنی بر عملکرد آنها ترویج خواهیم کرد که در راستای تأمین منابع مناسب، به‌موقع و قابل پیش‌بینی برای آنها و ارتقاء توانایی خود آنها در جمع‌آوری عواید و مدیریت مخارج است.

۱۳۶. ما از توسعه مدل‌های عمودی و افقی توزیع منابع مالی برای کاهش نابرابری‌ها بین مرزهای فروملی، درون مراکز شهری، و بین مناطق شهری و روستایی، و همچنین برای ترویج توسعه سرزمینی یکپارچه و متعادل حمایت خواهیم کرد. در این راستا، ما بر اهمیت بهبود شفافیت داده‌ها در زمینه خرج و تخصیص منابع، به عنوان ابزاری برای ارزیابی میزان پیشرفت در جهت برابری و یکپارچگی فضایی تأکید می‌نماییم.

۱۳۷. ما بهترین اقدامات را در جهت ضبط و تقسیم افزایش در ارزش املاک و اراضی منتج از فرآیندهای توسعه شهری، پروژه‌های تولید زیرساخت، و سرمایه‌گذاری‌های عمومی ترویج خواهیم کرد. در صورت لزوم می‌توان اقداماتی را جهت پیشگیری از ضبط اختصاصی آن توسط بخش خصوصی و همچنین زمین‌خواری در املاک و مستغلات، همچون سیاست‌های مالی مبتنی بر دستاورد اتخاذ نمود. ما ارتباط بین نظام‌های مالی، برنامه‌ریزی شهری و همچنین ابزار مدیریت شهری، از جمله قوانین بازار اراضی را تقویت خواهیم نمود. ما در جهت اطمینان از این تلاش خواهیم کرد که تلاش‌ها برای تولید مال برپایه استفاده از اراضی، به مصرف و کاربری‌های ناپایدار زمین منتهی نشوند.

۱۳۸. ما از حکومت‌های فروملی و محلی در اعمال ابزار قابل اطمینان و شفاف در کنترل مخارج برای ارزیابی ضرورت و اثر سرمایه‌گذاری‌ها و پروژه‌های محلی حمایت خواهیم کرد که براساس کنترل قانونی و مشارکت عمومی به شکلی که شایسته است - در حمایت از فرآیندهای باز (سرگشوده) و منصفانه‌ی مناقصات، مکانیزم‌های تدارکاتی، و صرف بودجه‌ی قابل اطمینان، همچنین اقدامات ضد فساد برای ترویج یکپارچگی، پاسخگویی، مدیریت مؤثر، و دسترسی به اراضی و املاک عمومی، در راستای سیاست‌های ملی خواهند بود.

۱۳۹. ما از ایجاد چارچوب‌های قانونی و مقرراتی مستحکم برای دریافت وام شهری و ملی به شکل پایدار، مبتنی بر مدیریت بدهی پایدار، تحت حمایت عواید و ظرفیت‌های مناسب، به‌واسطه اعتبار محلی و همچنین گسترش بازارهای پایدار بدهی شهری در جای مناسب حمایت خواهیم کرد. ما برای تأمین مالی شهر، تأسیس واسطه‌های مالی مناسب، همچون صندوق‌های توسعه منطقه‌ای، ملی، فروملی و محلی یا بانک‌های توسعه، از جمله مکانیزم‌های مالی انتقالی، که می‌توانند تأمین مالی عمومی و خصوصی، ملی و بین‌المللی را تسریع بخشند را مدنظر قرار خواهیم داد. ما در جهت ترویج مکانیزم‌های کاهش ریسک [مالی] همچون اژانس چندجانبه تضمین سرمایه‌گذاری، و در عین حال مدیریت ریسک ارز، برای کاهش هزینه سرمایه و انگیزش بخش خصوصی و خانوار در مشارکت در توسعه شهری پایدار و اقدامات ایجاد تاب‌آوری از جمله دسترسی به مکانیزم‌های انتقال ریسک تلاش خواهیم کرد.

۱۴۰. ما از توسعه محصولات مالی مناسب و قابل استطاعت مسکن حمایت خواهیم نمود و مشارکت گسترده متنوعی از نهادهای چندگانه مالی، بانک‌های توسعه منطقه‌ای و نهادهای مالی توسعه، اژانس‌های همکاری، سرمایه‌گذاران و وام‌دهندگان بخش خصوصی، تعاونی‌ها، وام‌دهندگان پول، و بانک‌های اعطاکنده قرضه‌های کوچک را به سرمایه‌گذاری در مسکن قابل‌استطاعت و تدریجی در تمامی انواع آن تشویق می‌نماییم.

۱۴۱. ما همچنین تأسیس زیرساخت‌های حمل‌ونقل شهری و درون‌مرزی و صندوق‌های خدمات در سطح ملی، براساس گستره متنوعی از منابع مالی، از کمک‌های مالی عمومی تا کمک‌هایی از جانب سایر نهادهای عمومی و بخش خصوصی را مدنظر قرار خواهیم داد و از هماهنگی بین فعالان و مداخلات و همچنین پاسخگویی آنها اطمینان حاصل خواهیم کرد.

۱۴۲. ما از نهادهای مالی چندگانه بین‌المللی، بانک‌های توسعه منطقه‌ای، مؤسسات مالی توسعه و اژانس‌های همکاری در زمینه تأمین پشتیبانی مالی برای اجرای دستورکار شهری جدید به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه دعوت به عمل می‌آوریم، از جمله از طریق مکانیزم‌های خلاق مالی، تا برنامه‌ها و پروژه‌ها.

۱۴۳. ما از دسترسی به صندوق‌های چندگانه مختلف، از جمله صندوق اقلیم سبز، تسهیلات جهانی محیط‌زیست، صندوق انطباق، صندوق‌های سرمایه‌گذاری اقلیمی، و سایرین، در زمینه تأمین منابع برای برنامه‌ها، سیاست‌ها، طرح‌ها و اقدامات مربوط به کاهش تغییرات اقلیمی و تطبیق با آن برای حکومت‌های ملی و محلی، در چارچوب فرآیندهای مورد توافق حمایت می‌نماییم. ما با سازمان‌های مالی فروملی و محلی، بنحوی که شایسته است، برای توسعه راه‌حل‌های زیرساخت مالی اقلیمی و برای ایجاد مکانیزم‌های مناسب برای شناسایی ابزار مالی کاتالیزوری، در هماهنگی با هرگونه چارچوب ملی موجود برای اطمینان از پایداری بدهی و پایداری مالی در تمامی سطوح حکومتی همکاری خواهیم نمود.

۱۴۴. ما راه‌حل‌های عملی را برای خطرات اقلیمی و بلایا در شهرها و سکونتگاه‌های انسانی، از جمله به‌واسطه‌ی همکاری با سازمان‌های بیمه و بیمه اتکایی و سایر فعالان مرتبط، با توجه به سرمایه‌گذاری‌ها در زیرساخت‌ها، ساختمان‌ها و سایر دارایی‌های شهری و کلانشهری، و همچنین راه‌حلی در زمینه جمعیت محلی برای نیازهای مربوط به سرپناه و نیازهای اقتصادی آنها جستجو نموده و توسعه خواهیم داد.

۱۴۵. ما استفاده از بودجه عمومی بین‌المللی، از جمله کمک‌های رسمی توسعه (ODA) و سایرین را برای تسریع بسیج منابع کمکی از تمامی منابع موجود، چه عمومی و چه خصوصی، برای توسعه شهری و سرزمینی پایدار را حمایت خواهیم نمود، از جمله به‌واسطه کاهش ریسک برای سرمایه‌گذاران احتمالی، با آگاهی از اینکه تأمین مالی عمومی بین‌المللی نقش مهمی در تکمیل تلاش کشورها برای بسیج منابع عمومی در داخل کشور دارد، به‌ویژه در فقیرترین و آسیب‌پذیرترین کشورها با منابع داخلی محدود.

۱۴۶. ما فرصت‌هایی را برای همکاری شمال-جنوب، جنوب-جنوب، و مثلثی منطقه‌ای و بین‌المللی گسترش خواهیم داد، همچنین برای همکاری فروملی، تمرکززدایی شده، و شهر به شهر - بنحوی که شایسته است - برای کمک به توسعه شهری پایدار، توسعه ظرفیت‌ها و پرورش تبادلات راه‌حل‌های شهری و یادگیری متقابل در تمامی سطوح و توسط تمامی فعالین مرتبط

۱۴۷. ما ظرفیت‌سازی را به عنوان یک رویکرد چندوجهی که به توانایی ذی‌نفعان و نهادهای چندگانه در تمامی سطوح حکمرانی مربوط می‌شود و ظرفیت فردی، اجتماعی و سازمانی را در ایجاد، اجرا، بهبود، مدیریت، نظارت و ارزیابی سیاست‌های عمومی در زمینه توسعه شهری پایدار با یکدیگر ترکیب می‌کند را ترویج خواهیم کرد.

۱۴۸. ما تقویت ظرفیت حکومت‌های ملی، فروملی و محلی، شامل سازمان‌های دولتی محلی را، بنحوی که شایسته است، برای همکاری با زنان و دختران، کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، و افراد موجود در وضعیت‌های آسیب‌پذیر، همچنین جامعه مدنی، دانشگاهیان، و سازمان‌های تحقیقاتی در شکلهی به فرآیندهای مدیریت سازمانی و نهادی ترویج خواهیم نمود، و آنها را برای مشارکت در تصمیم‌گیری در زمینه توسعه شهری و سرزمینی توانمند خواهیم ساخت.

۱۴۹. ما از سازمان‌های دولتی محلی به عنوان ترویج‌دهندگان و تأمین‌کنندگان ظرفیت‌سازی حمایت خواهیم کرد، و بشکلی که شایسته است، سهم آنها در مشاوره‌های ملی در زمینه سیاست‌های شهری و اولویت‌های توسعه، و همچنین همکاری ایشان با حکومت‌های فروملی و محلی، و جامعه مدنی، بخش خصوصی، جامعه حرفه‌ای، دانشگاهیان، و مؤسسات تحقیقاتی، و شبکه‌های موجود آنها را شناسایی و تقویت خواهیم کرد، تا برنامه‌های ظرفیت‌سازی را از طریق آموزش سینه‌به‌سینه، شراکت‌های مرتبط با موضوع، و اقدامات مشارکتی همچون همکاری بین‌شهری در مقیاس‌های جهانی، منطقه‌ای، ملی، فروملی و محلی، شامل تأسیس شبکه‌های متخصصین و حرفه‌های واسط علم-سیاست محقق گردد.

۱۵۰. ما بر نیاز به بهبود هماهنگی و تبادل دانش در زمینه علم، فناوری و نوآوری به نفع توسعه شهری پایدار، در هماهنگی، انسجام و هم‌افزایی کامل با فرآیندهای مکانیزم تسهیل فناوری که در دستورکار عملی آدیس آبابا تهیه‌شده و ذیل دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار رونمایی شد تأکید می‌نماییم.

۱۵۱. ما برنامه‌های ظرفیت‌سازی را برای کمک به حکومت‌های فروملی و محلی در برنامه‌ریزی و مدیریت مالی، برپایه هماهنگی سازمانی در تمامی سطوح، از جمله حساسیت به محیط‌زیست و اقدامات ضد فساد، بکارگیری نظارت، تدارکات حسابداری، گزارش‌دهی، و حسابرسی مستقل و شفاف ترویج خواهیم کرد تا عملکرد و فرمانبرداری فروملی و ملی را با توجه ویژه به بودجه‌بندی پاسخگو به سن و جنسیت، و بهبود و دیجیتال نمودن فرآیندهای حسابداری و اسناد، برای ارتقاء رویکردهای مبتنی بر نتیجه، و برای ایجاد ظرفیت‌های تکنیکی و اجرایی بلند و متوسط مدت بازبینی نماییم.

۱۵۲. ما برنامه‌های ظرفیت‌سازی را در استفاده از عواید و ابزار مالی زمین-مینا و در عملکرد بازار مستغلات برای سیاستگذاران و مقامات عمومی محلی با تمرکز بر زیربنای قانونی و اقتصادی ضبط ارزش، از جمله تعیین مقدار، ضبط و توزیع ارزش افزوده زمین ترویج خواهیم کرد.

۱۵۳. ما استفاده نظام‌مند از مشارکت ذی‌نفعان چندجانبه در فرآیندهای توسعه شهری را، به شکلی که شایسته است، ترویج خواهیم کرد و سیاست‌ها، فرآیندها و چارچوب‌های مالی و اجرایی واضح و شفاف، و همچنین راهنماهای برنامه‌ریزی برای مشارکت ذی‌نفعان چندجانبه را پایه‌ریزی خواهیم کرد.

۱۵۴. ما اهمیت کمک طرح‌های ابتکاری، مشارکت‌ها و تعاونی‌های داوطلبانه برای همکاری که قصد دارند اجرای دستورکار شهری جدید را بهبود بخشند به رسمیت می‌شناسیم و بهترین تجربیات و راه‌حل‌های خلاق را مثلاً به‌واسطه ترویج شبکه‌های تولید مشترک بین نهادهای فروملی، حکومت‌های محلی و سایر ذی‌نفعان مرتبط برجسته می‌سازیم.

۱۵۵. ما طرح‌های ابتکاری ظرفیت‌سازی در زمینه قدرت‌بخشی و تقویت مهارت‌ها و توانایی‌های زنان و دختران، کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، همچنین اقشار آسیب‌پذیر در زمینه شکلدهی فرآیندهای مدیریتی، سهم‌شدن در گفتگوی دوطرفه، و ترویج و حفاظت از حقوق بشر و نفی تبعیض را، برای اطمینان از مشارکت مؤثر آنان در تصمیم‌گیری‌های توسعه‌شهری و سرزمینی ترغیب خواهیم نمود.

۱۵۶. ما توسعه سیاست‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و راهبردهای حکومت الکترونیک و همچنین ابزار حکومت دیجیتال شهروندمحور را با بهره‌برداری از نوآوری‌های تکنولوژیک -از جمله برنامه‌های ظرفیت‌سازی- در راستای قرارداد فناوری اطلاعات و ارتباطات در دسترس عموم، از جمله زنان و دختران، کودکان و جوانان، سالمندان و معلولین، اقوام بومی و جوامع محلی، همچنین اقشار آسیب‌پذیر، برای توانمندساختن آنها در رشد و تمرین مسئولیت مدنی، گسترش مشارکت و پرورش حکومتی پاسخگو، همچنین افزایش کارآمدی ترویج خواهیم کرد. استفاده از سیستم‌عامل‌ها و ابزار دیجیتال، از جمله سیستم‌های اطلاعاتی زمین مکانی (geospatial)، تشویق خواهد شد تا طراحی و برنامه‌ریزی شهری و سرزمینی یکپارچه درازمدت، مدیریت و زمامداری اراضی و دسترسی به خدمات شهری و کلانشهری بهبود یابد.

۱۵۷. ما از علم، تحقیق و نوآوری حمایت خواهیم نمود، از جمله تمرکز بر نوآوری اجتماعی، فناورانه، دیجیتال و طبیعت-مینا، رابط‌های مستحکم علم-سیاست در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری شهری و سرزمینی، همچنین مکانیزم‌های سازمانی برای اشتراک‌گذاری و تبادل اطلاعات، دانش و تجربه، شامل جمع‌آوری، تحلیل، استانداردسازی و انتشار داده‌های جغرافیا-محور، جمع‌آوری شده توسط جوامع، باکیفیت، به‌موقع و قابل اطمینان، که از نظر درآمد، جنسیت، سن، نژاد، قومیت، وضعیت مهاجرت، مکان جغرافیایی و سایر خصیصه‌های مرتبط در بسترهای ملی، فروملی و محلی دسته‌بندی شده باشد.

۱۵۸. ما ظرفیت داده و آماری را در سطوح ملی، فروملی و محلی تقویت خواهیم کرد تا به شکلی مؤثر بر پیشرفت حاصل در اجرای سیاست‌ها و راهبردهای توسعه‌ی پایدار شهری نظارت نموده و از آنها (اطلاعات) به نفع تصمیم‌گیری‌ها و بازبینی‌های مناسب استفاده نماییم. فرآیندهای جمع‌آوری داده برای اجرا، پیگیری و بازبینی دستورکار شهری جدید باید بیش از هر چیز بر منابع رسمی داده و سایر منابع مناسب ملی، فروملی و محلی، باز، شفاف و هماهنگ با اهداف مربوط به حقوق حریم و تمامی الزامات و تعهدات حقوق بشر باشد. پیشرفت در جهت [ایجاد] یک تعریف جهانی مردم-محور از شهرها و سکونتگاه‌ها ممکن است در پشتیبانی از این امر مفید واقع شود.

۱۵۹. ما از نقش و بهبود ظرفیت حکومت‌های ملی، فروملی و محلی در جمع‌آوری داده‌ها، تهیه نقشه اطلاعات، تحلیل و انتشار، و همچنین در ترویج حکمرانی مبتنی بر شواهد حمایت خواهیم کرد و همزمان برپایه دانشی مشترک، با استفاده از داده‌های قابل مقایسه در مقیاس جهانی و تهیه‌شده در محل از جمله به‌واسطه سرشماری، تحقیقات خانوار، ثبت جمعیت، فرآیندهای نظارت محلی و سایر منابع مرتبط که از نظر درآمد، جنسیت، سن، نژاد، قومیت، وضعیت مهاجرت، مکان جغرافیایی و سایر خصیصه‌های مرتبط در بسترهای ملی، فروملی و محلی دسته‌بندی شده باشد متکی خواهیم بود.

۱۶۰. ما ایجاد، ترویج و ارتقاء سیستم‌عامل‌های باز، کاربرپسند و مشارکتی داده را با استفاده از ابزار فن‌آوران و اجتماعی موجود پرورش خواهیم داد تا دانش را بین حکومت‌های ملی، فروملی و محلی و ذی‌نفعان مرتبط، از جمله فعالین غیردولتی و مردم انتقال داده و به اشتراک گذاریم و بدین‌روی برنامه‌ریزی و مدیریت شهری مؤثر، کارآمدی و شفافیت را به‌واسطه حکومت الکترونیک و رویکردهای متکی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات و همچنین مدیریت داده‌ی زمین مکانی بهبودبخشیم.

پیگیری و بازبینی

۱۶۱. ما یک [برنامه] پیگیری و بازبینی برای دستورکار شهری جدید را اعمال خواهیم نمود، به شکلی که در سطح ملی، فروملی و محلی و سطوح جهانی منسجم باشد تا پیشرفت را دنبال کرده، اثرگذاری را ارزیابی نماید و از اجرای به‌موقع و مؤثر دستورکار و پاسخگویی به شهروندان و شفافیت به شکلی همه‌شمول، اطمینان حاصل نماید.

۱۶۲. ما پیگیری و بازبینی را به شکلی داوطلبانه، کشوری، باز، همه‌شمول، چندسطحی، مشارکتی و شفاف برای دستورکار شهری جدید تشویق می‌نماییم. این امر باید دربرگیرنده کمک سطوح حکومت ملی، فروملی و محلی بوده و با کمک‌های نظام سازمان ملل، سازمان‌های منطقه‌ای و فرورمطقه‌ای، گروه‌های اکثریت و ذی‌نفعان مرتبط تکمیل شود. همچنین باید فرآیندی دائمی باهدف ایجاد و تقویت مشارکت درمیان تمامی ذی‌نفعان بوده و تبادل راه‌حل‌های شهری و آموزش متقابل را در پی داشته باشد.

۱۶۳. ما اهمیت حکومت‌های محلی را به عنوان شرکاء فعال در پیگیری و بازبینی دستورکار شهری جدید در تمامی سطوح به رسمیت شناخته، آنها را تشویق می‌کنیم که به اتفاق حکومت‌های ملی و فروملی، به شکلی که شایسته است، مکانیزم‌های قابل اجرا در زمینه پیگیری و بازبینی را -مثلاً به‌واسطه همکاران مرتبط و عرصه‌های (پلتفرم‌های) مناسب- در سطح محلی تهیه نمایند. ما در جایی که شایسته است تقویت ظرفیت‌های آنها را برای ارائه کمک در این زمینه مدنظر قرار خواهیم داد.

۱۶۴. ما خاطرنشان می‌نماییم که پیگیری و بازبینی دستورکار شهری جدید باید ارتباط‌های مؤثری با پیگیری و بازبینی دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار داشته باشد تا هماهنگی و انسجام را در اجرای آنها به‌همراه داشته باشد.

۱۶۵. ما بر نقش و تجربه‌ی برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد (هیئات) در حیطه‌ی اختیارات خود، به عنوان نقطه تمرکز توسعه پایدار شهرنشینی و سکونتگاه‌های انسانی، در همکاری با سایر نهادهای سازمان ملل مجدداً تأکید می‌ورزیم و ارتباط بین شهرنشینی پایدار و از جمله توسعه پایدار، کاهش خطر بلایا و تغییرات اقلیمی را به رسمیت می‌شناسیم.

۱۶۶. ما از مجمع عمومی برای درخواست از دبیرکل دعوت به‌عمل می‌آوریم -با نهاده‌هایی داوطلبانه از کشورها و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی مرتبط- تا پیرامون پیشرفت اجرای دستورکار شهری جدید هر ۴ سال یک مرتبه گزارش دهند، به شکلی که اولین گزارش آن در نشست هفتادودوم تحویل داده‌شود.

۱۶۷. این گزارش، تحلیلی کیفی و کمی از پیشرفت حاصل در اجرای دستورکار شهری جدید و اهداف کوتاه و بلندمدت مورد توافق جهانی مربوط به توسعه پایدار شهرنشینی و سکونتگاه‌های انسانی ارائه خواهد داد. این تحلیل برپایه فعالیت‌های حکومت‌های ملی، فروملی و محلی، هیئات و سایر نهادها در نظام سازمان ملل و سایر ذی‌نفعان مرتبط در حمایت از اجرای دستورکار شهری جدید، و گزارش‌های شورای حاکم هیئات خواهد بود. این گزارش باید تا حد ممکن نهاده‌ها و فرآیندهای سازمان‌های چندگانه، جامعه مدنی، بخش خصوصی و جامعه دانشگاهی را در جای مناسب دربرگیرد. همچنین باید بر عرصه‌ها و فرآیندهای موجود از جمله فوروم شهری جهانی منعقدشده توسط هیئات متکی بوده و از دوباره‌کاری بر حذر، و به شرایط، قوانین، ظرفیت‌ها، نیازها و اولویت‌های محلی، فروملی و ملی پاسخگو باشد.

۱۶۸. هماهنگی‌ها در زمینه آماده‌سازی این گزارش برعهده هیئات، با همکاری نزدیک با سایر نهادهای مرتبط در نظام سازمان ملل خواهد بود که فرآیندی یکپارچه در کل گستره نظام سازمان ملل را قطعی می‌سازند. این گزارش به‌واسطه شورای اقتصادی و اجتماعی به مجمع عمومی تحویل داده خواهد شد. این گزارش همچنین به نشست سطح بالای سیاسی پیرامون توسعه پایدار تحت حسن توجه مجمع عمومی ارائه خواهد شد، با نگاهی به اطمینان از انسجام، هماهنگی و ارتباطات همکارانه با [طرح] پیگیری و بازبینی دستورکار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار.

۱۶۹. ما به تقویت اقدامات در زمینه بسیج [نیروها] در این زمینه به‌واسطه مشارکت‌ها، رایزنی، و آگاه‌سازی پیرامون اجرای دستورکار شهری جدید با استفاده از طرح‌های ابتکاری موجود همچون روز جهانی هیئات و روز جهانی شهرها ادامه خواهیم داد، همچنین تأسیس طرح‌های ابتکاری جدید برای بسیج و تولید پشتیبانی از سمت جامعه مدنی، شهروندان، و ذی‌نفعان مرتبط را مدنظر خواهیم داشت. ما به اهمیت ادامه در امر پیگیری و بازبینی دستورکار شهری جدید با همکاران حکومت‌های محلی و فروملی معرفی شده در مجمع جهانی حکومت‌های محلی و منطقه‌ای توجه داریم.

۱۷۰. ما بر لایحه‌های مجمع عمومی ۱۷۷/۵۱/A/RES، ۲۰۶/۵۶/A/RES، ۲۱۶/۶۷/A/RES، ۲۲۹/۶۸/A/RES و ۲۲۶/۶۹/A/RES، و همچنین سایر لوایح مرتبط از جمله ۱۰۹/۳۱/A/RES و ۱۶۲/۳۲/RES مجدداً تأکید می‌نماییم. ما مجدداً بر اهمیت مکان قرارگیری سازمان مرکزی سازمان ملل در نایروبی تأکید می‌نماییم.

۱۷۱. ما بر اهمیت هیئات باتوجه به نقش آن در نظام سازمان ملل به عنوان نقطه تمرکز توسعه پایدار شهرنشینی و سکونتگاه‌های انسانی، از جمله اجرا، پیگیری و بازبینی دستورکار شهری جدید، در هماهنگی با سایر نهادهای نظام سازمان ملل تأکید می‌ورزیم.

۱۷۲. با توجه به دستور کار شهری جدید و با چشم انداز بهبود اثربخشی هیئات، ما از دبیرکل درخواست می‌نماییم که طی هفتادویکمین نشست مجمع عمومی یک ارزیابی مبتنی بر شواهد و مستقل از هیئات ارائه دهند. نتیجه این ارزیابی گزارشی خواهد بود شامل توصیه‌ها در زمینه بهبود اثربخشی، کارآمدی، پاسخگویی و نظارت هیئات که باید در این زمینه به تحلیل موارد زیر پردازد:

(a) احکام هنجاری و عملی هیئات.

(b) ساختار مدیریتی هیئات برای تصمیم‌گیری مؤثرتر، پاسخگوتر، و شفاف‌تر، با توجه به گزینه‌های موجود از جمله جهانی‌سازی عضویت شورای حکام آن.

(c) همکاری هیئات با حکومت‌های ملی، فراملی و محلی و همچنین با ذی‌نفعان مرتبط در راستای بیشترین حد بهره‌گیری از ظرفیت مشارکتی.

(d) ظرفیت مالی هیئات.

۱۷۳. ما تصمیم گرفته‌ایم یک نشست سطح بالای دو روزه از مجمع عمومی، به رهبری دبیر مجمع عمومی در طی نشست ۱۷۱ام برگزار نماییم تا اجرای مؤثر دستور کار شهری جدید و موقعیت هیئات را در این زمینه به بحث بگذارد. این نشست بهترین تجربه‌ها، داستان موفقیت‌ها و اقدامات مندرج در گزارش و موارد دیگر را مورد بحث قرار خواهد داد. خلاصه این نشست به عنوان نهاده‌ای برای نشست هفتادودوم کمیته دوم، برای بررسی اقدامات مورد نیاز در زمینه توصیه‌ها مندرج در ارزیابی مستقل، در لایحه سالانه آن تحت ماده مرتبط دستور کار عمل خواهد نمود.

۱۷۴. ما مجمع عمومی را به بررسی برگزاری چهارمین کنفرانس سازمان ملل متحد پیرامون مسکن و توسعه پایدار شهری در سال ۲۰۳۶ در تعهد احیاشده سیاسی برای ارزیابی و تحکیم پیشرفت دستور کار شهری جدید تشویق می‌نماییم.

۱۷۵. ما از دبیرکل درخواست می‌نماییم در گزارش چهارسالانه خود که بدنبال بند ۱۶۶ بالا در سال ۲۰۲۶ ارائه خواهد شد، به پیشرفت و چالش‌های پیش‌روی دستور کار شهری جدید از زمان تصویب آن توجه نموده و گام‌های بعدی را برای پرداختن به آنها شناسایی نماید.

United Nations

www.habitat3.org
#NewUrbanAgenda #Habitat3